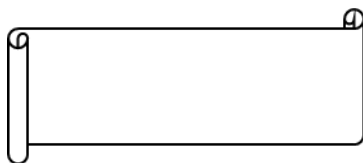

Žabácký zpěvník

2018

1970

Ami F

1. Nevim jestli je to znát,

Ami

možná by bylo lepší lhát,

F

Ami

jsem silnej ročník sedmdesát,

tak začni počítat.

2. Nechci tu hloupě vzpomínat,

kooho taky dneska zajímá

silnej ročník sedmdesát,

tak začni počítat.

3. Tenkrát tu bejval jinej stát

a já byl blbej na kvadrát,

G

jsem silnej ročník sedmdesát,

třeba například...

Ami

Ref.: Naši mi vždycky říkali,

F

jen nehas co tě nepálí,

G

jakej pán takovej krám.

G

Ami

Naši mi vždycky říkali,

F

co můžeš sleduj z povzdálí

G

a nikdy nebojuj sám..

4. Nevim jestli je to znát,

možná by bylo lepší lhát,

jsem silnej ročník sedmdesát,

nemoh' jsem si vybírat.

Tak mi to přestaň vyčítat,

naříkat co jsem za případ,

jsem silnej ročník sedmdesát

a možná, že jsem rád.

R:

F

6. Čas pádí, čas letí,

G

těžko ta léta vrátíš zpět

F

a tak i Husákovy děti

G

dospěly do Kristových let.

Čas pádí, čas letí

a je to zvláštní svět.

A pohádky je konec

A D A DA

1. Stmívá se nad královstvím,

A D A D

závist je smutek a splín

A D A DA

Závist potutelná,

A D A

čihá je nesmrtelná.

D E A D

Tam, kde láska vládne, závist je ztracená

E Hm E A

shání srdce prázdné z lásky bývá zmatená

D E A D E A D E A D E A

R: Bim bam zvon vyzvání blíží se svítání.

2. Svíta. Rozum šel spát.

Z lásky zblázním se rád

Svíta a já mám strach,

že láska je jen v pohádkách.

Tam, kde láska vládne, závist je ztracená

shání srdce prázdné z lásky bývá zmatená

R: Bimbam zvon vyzvání láska nás ochrání.

D E A D

Tam, kde láska vládne, závist je ztracená

E Hm

shání srdce prázdné z pravdy šílí ..

R: Bimbam zvon vyzvání blíží se svítání. Nánánánánána ..

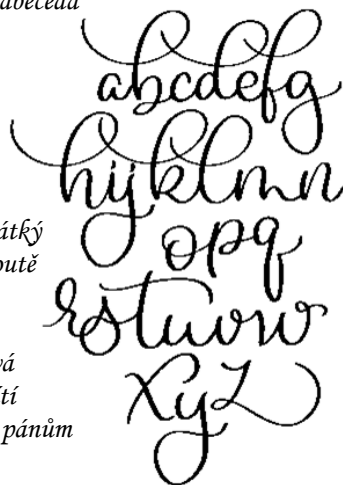
Láska nás ochrání.

Abeceda

C E
Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět
Am F G
Někdo našel, někdo hledá, život je jak abeceda
C G C
a z ní složíš celý svět.

C E
A je alej třešní zjara, alej bílá jako pára
Am F G
B jsou barvy zahrad v září taky kytku čeká stáří
C jsou cesty tam a zpátky, někdy dlouhý a jindy krátký
D je domov někde v koutě, tam co končí všechny poutě
E je Eva první žena, pro hřích z ráje vyhoštěna
F je faleš, sestra zrady, k té se raděj otoč zády
G jsou gesta, nemá slova, za která se všechno schová
H jsou hvězdy, co se třpytí, barva slunce, noční kvítí
CH je chleba z polních lánů, zbývá chudým, zbývá pánům
I je inkoust, barví řádky co ti čmárá do pohádky
J je jizva v duši skrytá, život jizvy nepočítá
K je kámen, nezestárne, jenom člověk má to marné
L je láska, slabě chrání, za peníze není k máni
M je matka má nás ráda, i když pláče, i když strádá
N je nouze přepych střídá, často po ní chodí bída
O je omyl to se stává, čekáš pád a přijde sláva
P je pravda, maják v bouři, oči nikdy nezamhouří
R je radost malé ptáče, co si žitím jen tak skáče
S je smutek, kreslí vrásky, často bývá z tajné lásky
T je touha, voda živá pramen v každém těle bývá
U je úžas dětských očí, že se Země vůbec točí
V je hořká vůně hlíny, každý musí mezi stíny
Z je zemřít a tak tedy, zet je konec abecedy

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět
Někdo našel, někdo hledá, život je jak abeceda
a z ní složíš celý svět.

Amerika

C G Dmi
1. Nandej mi do hlavy tvý brouky,

Dmi C
a Bůh nám seber beznaděj,

C G Dmi
v duši zbylo světlo z jedný holky,

Dmi
tak mi teď za to vynadej.

C G Dmi
2. Zima a promarněný touhy,

Dmi C
do vrásek stromů padá déšť,

C G Dmi
Zbejvaj roky, asi ne moc dlouhý,

Dmi F C
do vlasů mi zabroukej ... pá pa pá pá

R: C G Ami Ami G C
pá pa pá pá pá pa pá pá

pá pa pá pá pá pa pá pá
C G Dmi

4. Tvoje voči jenom žhavý tóny,

Dmi C
dotek slunce zapadá,

C G Dmi
horkej vítr rozezní mý zvony,

Dmi F C
do vlasů ti zabroukám ... pá pa pá

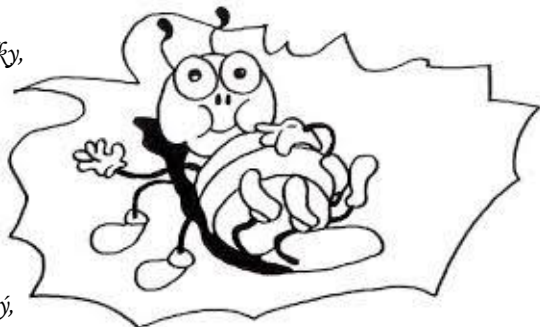
pá
R: 2x

C G Dmi

5. Na obloze křídla tažnejch ptáků

Dmi C
Tak už na svý bráchy zavolej

C G Dmi

Na tváře ti padaj slzy z mraček

Dmi F C

A bůh nám sebral beznaděj

C G Dmi
6. A v duši zbylo světlo z jedný
holky

Dmi C

Do vrásek stromů padá déšť

C G Dmi

Poslední dny, hodiny a roky

Dmi F C

Do vlasů ti zabroukám ... pá pa
pá pá

R:

Anděl

C Ami C G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
C Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G C Ami G7 (F) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pať hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatající o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukřoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Atentát

C G

Atentát, v posteli,

Ami F

vše co mám rád rozdělí,

C G

na dva ostrovy, od sebe daleko,

Ami F

všechno v nás už přeteklo.

C G

Jsme uvězněni v tělech,

Ami F C G

jak hudba v decibelech,

Ami F C

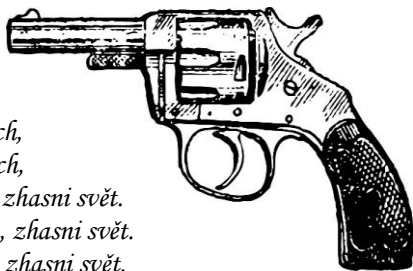
zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

*Atentát, v posteli,
už tolikrát jsme umřeli,
ve tmách za slovy,
daleko od nebe,
mijiš mě a já tebe.*

*Jsme uvězněni v tělech,
jak kulky v revolverech,*

*zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.
Zítřka budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.
Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.*

*Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět,
zítra budem šťastni, tak prosím, hned...
Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět...*

AŽ

Ami D G C
Až rozpustím dým a k tomu skončí další den,
Ami D G C Ami
tak půjdem oba domů za tím svým štěstím.

D G C
Jsem kolemjdoucí z davu, součást osudu
Ami D G
a budu tebou znovu oslněn.

Ami D G C Ami
Až rozpustíš si vlasy, zitrěk bude tmou, asi.

D G C Ami
Jednou je budu česat já. Jsou plný krásy.

D G C Ami D
Otevřu okno, aby všechno bylo blíž, tady.

G
Vždyť víš.

Emi Ami
R: Zatím mi nikdo nevěří
F
mý vzdušný zámky u dveří.

C
Jen ty jsi na oko smutná.
Emi Ami
A co mám dělat, když jsme tři?

F
Ty jsi ta, co s láskou nešetří.
C G
Ty jsi ta na oko smutná.

Láhev vína dohasíná a ty jsi zas tak jiná.
Jsi moje, vím to jenom já.
Jsi srdcevrh mých snění. Na stěnách fotky mění
slzy v hrách.

R:
Jsme dva různý světy, dvě míjející se planety,
jsme dvě kosmický lodě.
Starý fráze v křoví, poví ti je on, tvůj přítel,
plyšový seladón.

R:

Bál

D

1. Pojdte všichni dál

A7

zve vás vyzdobený sál

Fmi G A7

dívký do vlasů vplétaj kytí

všude zpěv a smích

tať už zní i ze rtů tvých

v očích veselých hvězdy svítí.

A7 Fmi A7 D

R: Dneska pořááme bál, tať pojdte k nám

F#7 Fmi G A7/4sus

dneska večer nikdo nesmí zůstat sám

A7 Fmi

všude smích, nikde pláč

G D

tať už víš, co jsme zač

G D/F# A7

tať pojd' rychle dál

D

začíná bál.

2. Lehký modrý dým

sklenky s vínem jiskřivým

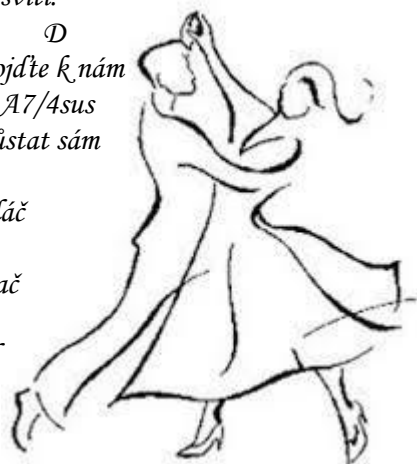
v kterém kouzelná moc se skrývá

hebkou noční tmou

stíny ruku v ruce jdou

kéž najde odvahu svou, kdo se jen dívá.

R: 2*

Barbora píše z tábora

G
Maminko, tatínku
D
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora
G
Jistě víte, že Vám píše Vaše dcera
Barbora

G
Strava se nedá jíst
D
dneska byl jen zelný list
polívka studená

G
co v ní plavou místo nudlí číslice a
písmena

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže
Slíbili bojovku
pak jsme hráli vybijendu, na ovce a na
schovku

Štefan, hlavní vedoucí
chodí s naší vedoucí
která je příšera
scházejí se, líbají se u totemu za šera

Ami D
R: Proč jsem se nenarodila
G Emi
o pár let dřív
Ami D
dneska bych krásně chodila
G G7
se Štefanem, co říká si Steve

Ami D
Proč jste mě prostě neměli
G Emi
o pár let dřív
Ami D
Řekla bych: Nebud' nesmělý
G
líbej mě Steeve

Závěrem dopisu ještě trochu popisu
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální oddílové
vedoucí

Když běží po lese
všechno na ní třese se
Užívá make-upu
co na ní ten Štefan vidí, to já prostě
nechápu

R: Proč jsem se nenarodila

PS: Pošlete dvě tři sta
jsem bez peněz dočista
Pojedem do Písku
máme v plánu zastavit se v jitexovém
středisku

Když jsme se koupali
všichni na mě koukali
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná

R: Proč jsem se nenarodila...)

Barevný svět

G Hmi C G
R: Tak se kolem dívej a pojd' kousek blíž,
C G Emi A D
že se tady dějou věci, to se podivíš,
G Hmi C G
no tak už se koukej, barev je čím dál víc,
C G Emi A D G D(D D -)
modrá louka, žlutá voda, slunce zelený.

1. To si jednou malej kfuksám s barvama hrál,

C G Emi A D
pustil uzdu fantazii, po zdi maloval,
G Hmi C G
pokoj měl hned nebe a u okna stál strom,
C G Emi A D G D
na něm ptáci fialoví, jak je viděl on.

R:

2. Svět barvama hýřil, jiný brejle měl
a na tý svý modrý louce spousty kytek chtěl,
nechyběl mu motýl, co módní proužky má,
žlutej potoč podél stěny jak šála hřejivá.

R:

3. Kfuks se jenom díval, velkou radost měl
a, když přišla máma domů, pochlubit se chtěl,
neřek' ani slůvko a za ruku ji vzal,
ten svůj poklad pohádkovej hned jí ukázal.

R:

Batalion

Ami C G Ami C G Ami Emi Ami

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedláni rozkaz dává,
Ami C G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin k ně pohání.

Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

C G Ami Emi Ami

zítra do Burgund, batalion zamíří,

C G Ami

víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,

C G Ami Emi Ami

díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlápce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bedna vod whisky

Ami C Ami E

1. Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,

Ami C Ami E Ami

stojím s dlouhou křavatou na bedně vod whisky,

C Ami E

stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,

Ami C Ami E Ami A

tu křavatu, co nosím, mi navlík' soudce Lyně.

A D E A

☞ Tak křopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D E A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

D E A

do nebeskýho baru, já sucho v křřku mám,

D E A Ami

tak křopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Ami C Ami E

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

Ami C Ami E Ami

postavil bych malej dům na louce ukřytý,

postavil bych malej dům a z vokřna křoukal ven

a chřlastal bych tam s Bilem a chřlastal by tam Ben.

☞

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porad nechtěl rvát,

nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,

moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,

nemusel jsi dneska na křřku laso mít.

☞

4. Až křopneš do tý bedny, jak se to dělává,

do křřku mi zvoštane jen dírka mřřavá,

jenom dírka mřřavá a k smřti jenom křrok,

má to smutnej křonec, a whisky ani lok,

☞

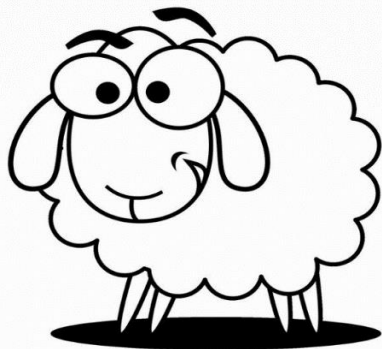
Bláznova ukolébavka

 D A G D
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
 A G D
 když nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
 A G
 já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
 A G A
 zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

 D A
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
 G E
 a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
 D G D G
 vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
 D G D
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Bodláky ve vlasech

G Emi Ami D
 1. Do vlasů bláznivej křuk mi bodláky
 dával,

Emi C F D
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
 G D Ami H7
 svatební menuet mi na stýblo hrával,
 C D G D7(-)
 že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
 copak si holka víc může tak přát,
 doznívá menuet, čím dál míň mě baví
 na tichou poštu si hrát.

Emi D Emi D
 R: Bez bolesti dřívý trápení, suchej pramen těžko pít,
 G C Edím H7
 zbytečně slova do kamení sít,
 G7 C F B
 na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
 Es C Es G G7
 jeden je Muset a druhéj je Chtít.

C Ami Dmi G
 3. Do vlasů bláznivej křuk ti
 bodláky dával,

Ami F B G
 za tuhle kytku pak všechno chtěl
 mít,
 C G Dmi E
 svatební menuet ti na stýblo
 hrával:
 F G C G(D)
 my dva se musíme vzít.

4. Zelený voňavý dva prstýnky z
 trávy
 nejsem si jistej, že víc umím dát,
 vracím se zkrroušenej, ale dobrý
 mám zprávy
 o tom že dál tě mám rád.

Zelený voňavý.....Prstýnky
 voňavý.....Z trávy zelený

G Emi Ami D
 5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
 Emi C F D
 copak si my dva víc můžeme přát,
 G D Ami H7
 dál nám zní menuet a tím míň nás baví
 C D G D7
 na tichou poštu si hrát.

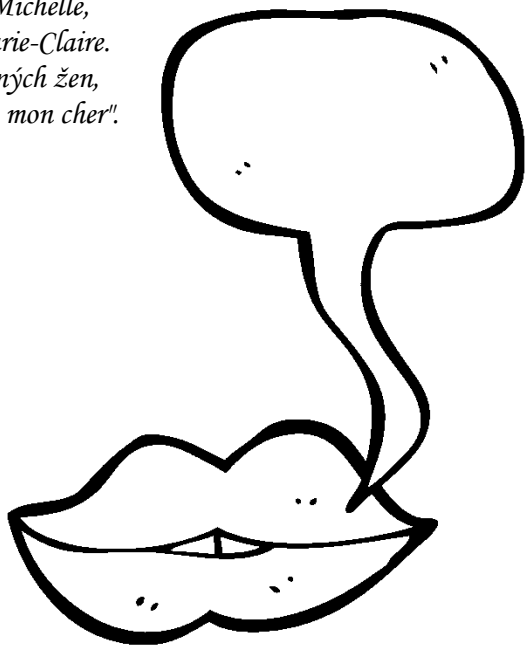
Bonsoir mademoiselle Paris

Emi H7 Emi D7 G H7
1. *Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou.*
Emi H7 Emi D7 G H7
Mám víc než krupier stíny Sacre-Coeur nade mnou.

C D G Ami H7 Emi
R: *Láska je úděl tvůj, pánbůh tě vopatruj,*
C D Emi C D Emi
bonsoir mademoiselle Paris, bonsoir mademoiselle Paris

2. *Znám bulvár Saint Michelle,*
tam jsem včera šel s Marie-Claire.
Vím, jak zní z úst krásných žen,
slůvka "Car je taime, oh mon cher".

R:

Buchet je spousta

C F G
1. Z pekárny světa kraj za láskou
svou

C F Ami G nejednu
překonal jsem vůli zlou

Dmi G
a moje princezna

Emi Ami

ta jistě rozezná

F G C

že ji mám vážně rád

C F G

2. A v jeho blízkosti se náhle zdá

C F Am G

že létat v oblacích se málem dá

Dm G

dát ruku na ruku

Em Am

netřeba záruku

F G

jeho se přece nelze vůbec bát

C F G

℞: Oslava veliká ať už se chystá

Emi Ami Dmi G

buchet je spousta, lahodná sousta

C F G

ať naše láska je vždy stejně čistá

F G C

a pevná jako brány trám

3. Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná

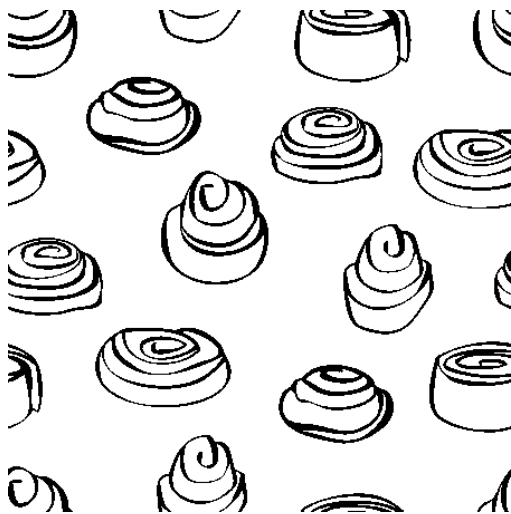
vyrůstla v dostatku
jak holka ze statku
umí za páci brát

4. Konečně křuk co o mě zájem má
přitažlivost je jistě vzájemná
a srdce z rubínu
má barvu po vínu
starý král novému vždy má jej dát

℞: Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna -
zámek

je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám

℞: Oslava veliká ...

Carpe diem

- Ami Dmi7*
1. Nadešel asi poslední den,
G Emi
podívej, celá planeta blázní,
Ami Dmi7
a já neuroním ani slzu pro ni,
G E
jenom zamknu dům,
Ami Dmi7
a půjdu po kolejkách až na konečnou,
G Emi
hle, jak mám krok vojensky rázný,
Ami Dmi7
a nezastavím ani na červenou,
G
natruc předpisům.
- Ami G Ami G C*
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat
klidně, co chceš,
Emi Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co
nelžou.
- Ami Dmi7*
2. Už si nebudeme hrát na román,
G Emi
setři růž, nikdy nás nenatáčí,
Ami Dmi7
je poslední den a zbyla nám jen
- G E*
miska cukroví,
Ami Dmi7
ať všechny hospody dnes doženou
plán,
G Emi
- Ami Dmi7*
já nebudu pt, nechám naplno znít
G
v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen
šlal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť
snít,
co by bylo dál.
- Ami G Ami G C*
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat
klidně, co chceš,
Emi Ami
Zbylo tak málo vět, tak málo slov...

Cestu znám jen já

C G C F
Vy ten dům snad líp nežli já budete znát
C D7 G G7
střecha šikmá má z jehličí trám
C G C F
cestu znám jen já ale vám prozradím rád
C G7 C F C
jak se chodí z té chaloupky k nám.

C Emi F G
Z mechu pár kroků dál přes dvě pápěři
C G Emi G G7
stéblo trávy a háj z mravenčích křád
C F G C F
cestu znám jen já ale vám řeknu ji rád
C G C F C
ať struny dětství v nás dál mohou hrát.

Céčka

G

Dostal jsem právě písemný vzkaz,

Emi

prý se mnou dlouho ztrácela jen čas,

C

uteče spousta vody v řece,

D

než ji zas potkám v diskotéce.

Může být z nás dvou světový pár,

jestli se zmůžu dát jí věčný dar,

až mi to dojde, vrátit se s ním,

bez ní se ploužák nenaučím.

G

Emi

C

R: Céčka, sbírá céčka, v tom je ta léčka

D

a já jsem o tom neměl ani zdání,

G

Emi

C

céčka, že sbírá céčka, tak co mi brání,

D

G Emi C D

jen abych sehnal je a běžel za ní.

Po městě bloudím od krámu krám,

někde i loudím, jinde se jen ptám,

korunou cinkám, že na to mám,

nikoho vůbec nedojímám.

Může být z nás dvou světový pár...

R: Céčka...

Chci zas v tobě spát

G G7maj Emi C G G7maj Emi C
D

G Hmi
Mlčíš a svět je fany záhadou,
Emi C
stává se pro mě hany, když dračí
drápy tnou,

G Hmi
temnice tmavá vříská, bleskne
tmou,

Emi C
mý vlasy loučí víská, letí nad
vodou

D C G
R1: A hrubý síly vzývám, snídám
bezpráví,

D Ami
tvý voči v hlavě vidám, je to
všechno jedna velká síla,
Emi C
jestli se vážně hodíš, nevím
nejdu spát,

D C
na kolej křuky vodiš a ráno se
chceš brát,

Emi C
jestli se ke mně hodíš, snad jdu
k tobě spát,

D
s láskou se vůni brodíme,

C D C
postelový království za koně
nechce se mi dát,

C D Emi
R2: jsem na tom stejně mám tě
rád,

C D
jablkem, jablkem nejsi,
Am

kousnu hloubš a zlíbám tě celou

C D
mersi, jó mersi, tak opustit
zoufalců ráj,

D Emi
chci zas v tobě spát.

Emi Emi Emi Emi C C Ami
Ami C D

Říkáš, že svět je krásnej, svět je
zlej,

až naše hvězda zhasne, haudy
haudy hej,

šťěstím se lůza rodí, neříkám,
hledá pravdu, rodí, neví, nesvíká
se láska

R1+R2:

Emi Emi Emi Emi C C Emi Emi
C D

Emi C
Sami se k břehům kloníme, sami
jak bezvládněj proud,

Emi C
sami se proti vlnám stavíme, sami
se chcem zbavit těch pout,

Emi C
sami se k břehům kloníme, sami
jak bezvládněj proud,

Emi C D
sami se proti vlnám stavíme.

C D Emi
Jsem na tom stejně mám tě rád,

R2

Co jsem měl dnes k obědu

E A7 E A7
1. Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,

E A7 D7
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu.

G A7 D7 G H7
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým,

E C# F# H7 E
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

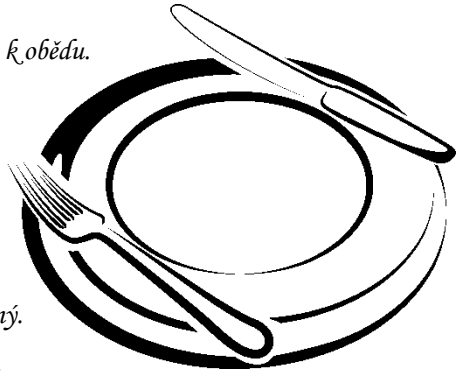
2. Představte ...
pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.

3. Představte ...
kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.

4. Představte ...
sám jsem si za peci zadělal telecí.

5. Představte ...
škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.

6. Představte ...
uzený na hráčku, střílel jsem ho na bráčku,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčičky, kartofěly, svinčičky,
co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu,
vařené bravčové, sežrali ho bačové,
žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vodě dna dala tetka hodná,
kuňata smažený, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařeny.
To koukáte ...

Co nadělám

E

1. Na první pohled špinavý oblázky,

F#mi

na omak šťastný a neobratný,

A H

nemám rád zimu a pitomý otázky,

E F#mi

na první pohled neobratný oblázky,

A

co nadělám.

2. To bylo jaro a dešťový provázky

vedly nás k sobě a neobratný,

zdál se být konec, jenže pitomý otázky,

na první pohled neobratný oblázky,

co nadělám.

E E7 A

R: Tak co nadělám, když mě chceš jinýho než jsem,

E E7 A

tak co nadělám, když už se stejně nesejdem,

F#mi

už není místo pro náš lířich,

A H

už nejsme párek upřímných,

A

tak co nadělám.

3. Není to konec jen nešťasný začátek,

chybama učíme se všichni i já,

není to konec, jen podzimní odváreček,

není to konec, jen zřezal jsi začátek,

tak co nadělám.

R:

Dávej ber

Ami F G F

1. Až do teďka jsi byl jen samá bota,

C F Dmi G

teď dostáváš se sám už do života,

Ami F G F

pojď, otevřem a jdem do jeho dveří,

C F Dmi G

tak vystartuj a vlátnem tam!

2. Už neváhej, tak pojď a zmáčkni kličku

a v životě my dva jsme v okamžiku,

tak zabouchej jen víc, tak zakřič na něj:

Ten za dveřma jsem já, jsem já!

C Dmi F G

R Dávej, ber, dávej, co máš, co můžeš,

C Dmi F G

dávej, ber, třeba se svlíkni z kůže,

C Dmi F G

dávej, ber, nedělej fóry,

Dmi B

no tak dávej, tak dávej!

3. Na ten život už dýl ve frontě stojíš,

jsi nabitej, tak co, tak co se bojíš,

vem za kličku a vstup a zakřič na něj:

Ten za dveřma jsem já, jsem já!

R 3*

Dej mi víc své lásky

Emi

G

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,

Emi D H7

co podporujou hloupou náladu, aů,

Emi A Ami

hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,

Emi H7 Emi (D7)

v noci chodit strašit do hradu, aů.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,

v bílé plachtě chodím pozadu, aů,

úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky

D

vyrábím tu hradní záhadu, aů.

G H7

Ř: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Emi C G D7

má drahá, dej mi víc své lásky, aů,

G H7

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Emi C G H7

já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,

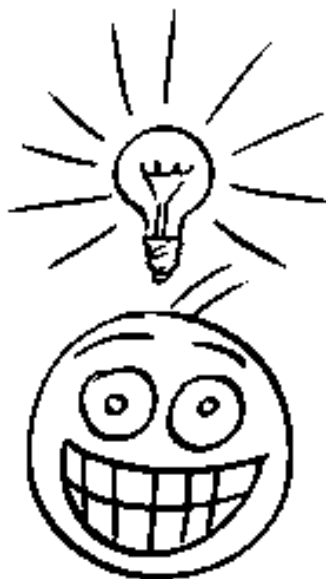
mi dokonale zvednul náladu, aů,

natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky

zamknu si na sedm západů, aů.

Ř:

4.=3.

Dělání

A D
Když máš srdce zjihlé, když máš potíže

A D
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže

Hmi E A Fmi
Upeč třeba chleba, postav třeba zed'

D E A Fmi
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned ted'

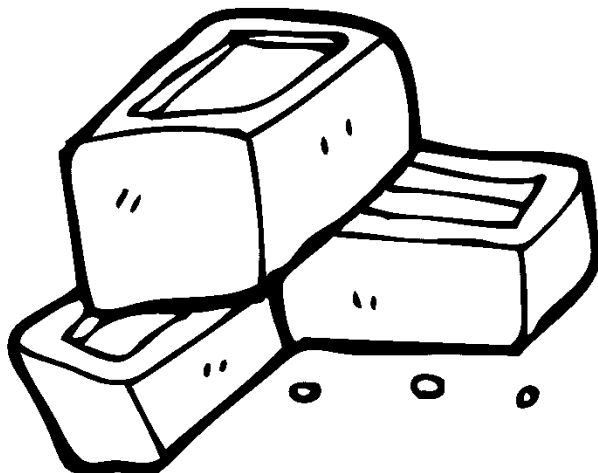
D E A
Začni s tím hned ted'

Dělání, dělání všechny smutky zahání

Dělání, dělání je lék,

Dělání, dělání to nám úsměv zachrání

Dělání, dělání je lék,

Diego

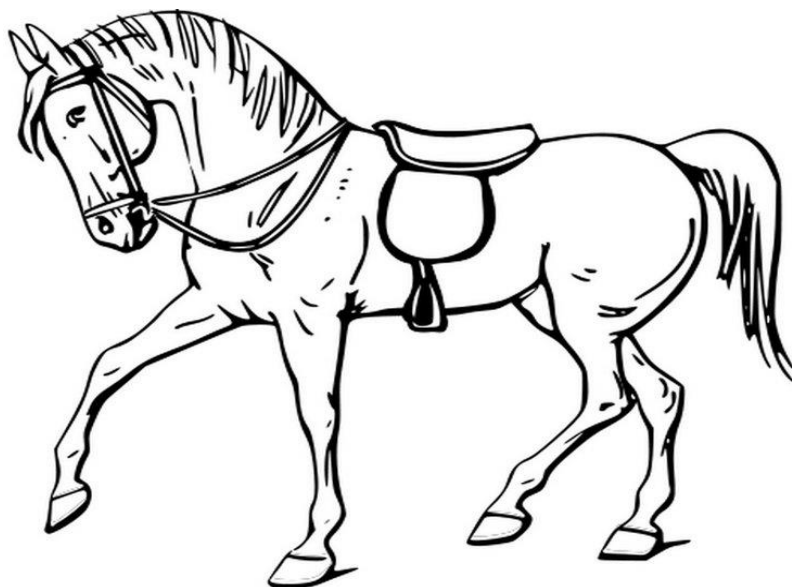
D Emi G D
R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
Emi G D
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

D Emi G D
1. Za to hříbě, done Diego, taďy nuggety všechny mé máš,
Emi G D
za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R:

2. Pohlédni do očí svému koni, až v nich uzříš ohně zář,
pak skloň hlavu do jeho hřřvy a nezapomeň na tu bílou tvář.

R:

Divoké koně

Emi Ami Emi G Ami Emi

1. [*Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :*]

Ami Emi Ami Emi Adim C

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Ami Emi Ami Emi H7 Emi

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. [*Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :*]

[*: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :*]

3. [*Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :*]

[*: naše touho, ještě neumírej, síl máme dost. :*]

4. [*V nozdrách sládké zápach křisen na břehu jezera, :*]

[*: milování je divoká píseň večera. :*]

5. [*Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :*]

[*: král s dvořany přijíždí na opravu zbojníků. :*]

6. [*Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat:]*

[*: s koňskými handlíři vyrazit dřeve, to bych rád.:]*

Já viděl divoké koně ...

Do nebe

G D Emi C

1. Haló, pane, Vy s výhledem na celý svět.

G D Emi C

Co se stane, když neumím dát odpověď?

G D Emi

Snad se nezlobíte, snad mi to odpustíte.

C

Vždyť víte, že chci

G D

R: do nebe do nebe do nebe do nebe do nebe

Emi C

do nebe do nebe do nebe do nebe

G D Emi C

do nebe do nebe do nebe do nebe do nebezpečna.

R:

2. Haló Pane, nad střechami paneláků.

Až déšť ustane, až uschnou křídla ptákům,
budu relativně šťastný, budu žádaný a krásný,
budu obdivován v očích půvabných dám, ale sám... puđu

R:

3. Haló Pane, vy s šedivými fousy.

Jak poznat nepoznané, jak štěstí nevytrousit?
Jak se nadechnout a zůstat živ a zdráv?
A jestli jít, či plout, to bych taky věděl rád... vždyť chci

R:

C G

Jsi moje věčná, půvabná slečna!

Dobrák od kosti

C G F
Má milá jak ti je, tak jak ti je?

C G F
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

C G F
Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.

C G F C G F C
Potkala's zkrátka koho's neměla.

Jsi budoucí krev v mojí posteli
Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí
Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí
jsi moje všechno a mě to nestačí

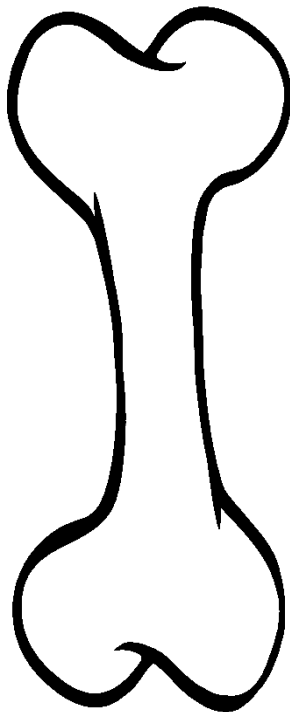
C
☞ Je to vážně silná káva,
G F
pláč a nebo vztek nic už s tím nenaděláš

C
nech mě jenom hádat,
G F
jak jsi hebká na dotek krásná a nedospělá

Viš, všechno má aspoň malý kaz
jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz
Má milá vždyť mě znáš jsem Dobrák od kosti
a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí

C
Sejde z očí sejde z mysli
G
jenom blázen věří na nesmysly
F7
láska je čaroděj a ticho prý léčí,
ale zákon hovoří jasnou řečí

☞
D A G
Má milá jak ti je, tak jak ti je?
D A G G
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Drobná paralela

F C G
1. Ta stará dobrá hra je okoukaná
Nediv se brácho, kde kdo jí zná
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp
včera je včera, bohužel bohu díky

F C G Ami
R: Nic není jako dřív, Nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív, To se nám to mívávalo
Nic není jako dřív, Ačkolí máš všechno co jsi vždycycky chtěla
Nic není jako dřív, Ačkolí drobná paralela by tu byla

2. Snad nevěříš na tajný znamení
všechno to harampádí balábile mámení
Vážení platící jak všeobecně ví se
Včera i dneska stále ta samá píseň

R:
F C
Promlouvám k vám ústy múzy
G G/A
vzývám tón a lehkou chuzi
F C
vzývám zítřek nenadálý
G G/A
odplouvám a mizím

R: Nic není jako dřív, Nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív, Jó to se nám to dlouze kouřovalo
Bohužel bohudík je s námi, Ta nenahmatatelná intimita těla
Nic není jako dřív - jen fámy Bla, bla, bla, bla, et cetera

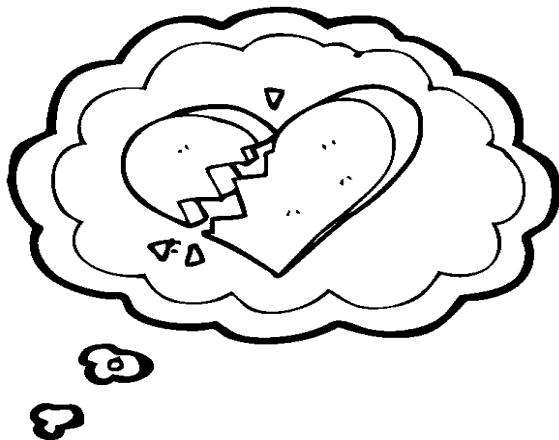
Nic není jako dřív, Nic není jak bejvávalo
Bohužel, bohudík, Co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

Epizoda

Ami Fmaj7 C G
1. To byl ale týden na pováženou,
Ami Fmaj7 C D
není k zaplacení, a na co mi jsou
Ami Fmaj7 C G
poznání, co mají určit další děj,
Ami Fmaj7 C D
brodím se vzpomínkami, radím si "neklej".

2. Dva vagóny přání, co mi platný jsou,
denní rozčarování, ty nejsi už mou,
jen ať si mě budí, ty noci tě chtěj',
nemám to vychování, tak se směj.

3. Máš rodinu svoji, byl jsem mezihrou,
dobrá máma svých dětí, já epizodou,
tak proč mě to nutí sklánět hlavu svou,
řev můj tě nevrátí, děti vyrostou.

Franky dlouhán

C F C
1. Kolík je smutného, když mraky černé jdou?

G F C
Lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl.
Za čas odletěl, každý zapomněl.

C G
Ref.: Měl kapsu prázdnou Franky dlouhán

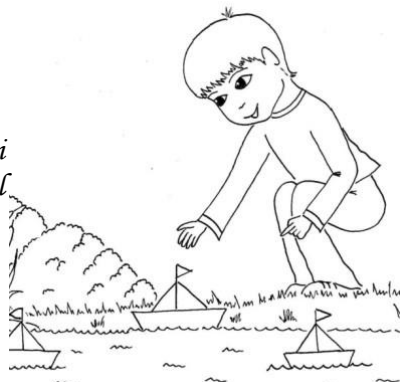
F C
po Státech toulal se jen sám

F C G7
a že byl veselej, tak každej měl ho rád

F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál

F G
a každej, kdo s ním chvílku byl

F G7 C
tak dlouho se pak smál

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl.

Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,

Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál

Ref.:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít.

Jeho srdce spí, tiše smutně spí.

Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.

Farář píseň pěl, umíráček zněl

Ref.:

Gorale

Ⓓ Ⓔ Ⓐ Ⓓ
Za lasami za gorami za dolinami
Ⓔ Ⓐ Ⓓ
pobił się dwaj gorale ciupagami

Ⓔ Ⓐ Ⓓ
|: Hej gorale, nie biłta się
Ⓔ
ma góralką dwa warkoczce
Ⓐ Ⓓ
podzielita się : |

Za lasami za gorami...
... ma góralką dwoje oczu podzielita się

Za lasami za gorami...
.. ma góralką wielką serce podzielita się

Za lasami za gorami...
... ma góralką z przodu z tyłu podzielita się

Grónská písnička

Ⓓ Emi A7 Ⓓ

1. Daleko na severu je Grónská zem,

Ⓓ Emi A7 Ⓓ

žije tam Eskymačka s Eskymákem,

Emi G Ⓓ

[: my bychom umrzli, jim není zima,

Emi A7 Ⓓ

snídají nanuky a eskýma. :]

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,

půl roku trvá tam polární noc,

[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,

půl roku trvá tam polární den. :]

3. Když sněhu napadne nad kotníky,

hrávají s medvědy na četníky,

[: medvědi těžko jsou k poražení,

neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]

4. Po každé ve středu, přesně ve dvě

zaklepe na na íglů hlavní medvěd:

[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?

Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,

psi venku hlídají před zloději,

[: smíchem se otřásá celé íglů,

neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů. :]

6. Tak žijou veselé na severu,

srandu si dělají z teploměří,

[: my bychom umrzli, jim není zima,

neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Hajný je lesa pán

C E F

R: Hajný je lesa pán,

Dmi Dmi G7

zvěři je milován

E Ami

Hajný je lesa král

F G C

a každěj pytlák se ho vždycky
bál.

A#

Rec: Co se děje, les mi hoří ?

Nebo rádí kuny, tchoři ?

C

Že by pytlák lesní pých ?

Já tu meškám v pantoflích.

A#

Klidně si zůstaňte v domácí
obuvi

F G

kľukům to nevadí, dívky vás
omluví,

Děti: Máme výborný plán,

tímto jste k němu zván,

dejte nám stromů pár

a dejte nám je třeba jako dar.

Hajný - recitativ:

Sekerečku vem a zatni!

Copak to jde? Strom je státní!

Zadarmo se nezíská.

Z toho koukaj želízka!

dítě - sólo:

Slibuju za kľuky,

slibuju za holky:

za každěj strom dáme

sto malých do školky.

Hajný - sólo:

Tomu já říkám plán,

tímto je ujednán.

Hajný je lesa pán,

je mládeží a zvěři milován.

Hajný je lesa pán, je mládeží a

zvěři milován.

aaaaa...

... hajný je lesa pán,

je mládeží a zvěři je milován.

Hej bystrá voda

A

1. [*Hej, bystrá voda, bystrá vodička,*

D E7

plakalo děvče pro Janička. :]

E7 A

[*Hej, lese temný, vršku zelený,*

D E7 A

kde je můj Janík přemilěný? :]

2. [*Hej, povídali, hej, povídali,*

hej, že Janička pobodali. :]

[*Hej, pobodali ho Oravjani,*

hej, za ovečky za berany. :]

3. [*Hej, bystrá voda, bystrá vodička,*

plakalo děvče pro Janička. :]

[*Hej, u té zadní oravské stěny,*

leží Janiček zahlušený. :]

A

4. *Hej, bystrá voda, bystrá vodička,*

D E7 A

plakalo děvče pro Janička.

Hej člověče boží

Ami Emi Ami C G C

1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.

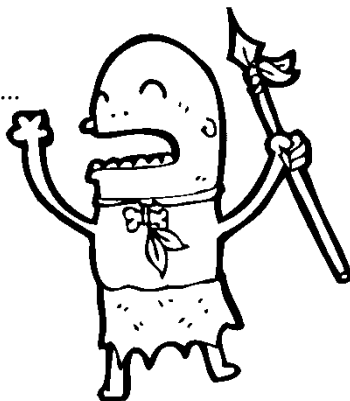
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

5. Hej, člověče Boží, koho si to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

6.=1.

F G A

*: Hej, člověče Boží ...

Hlídač krav

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F

G

C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahore,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F

G

C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

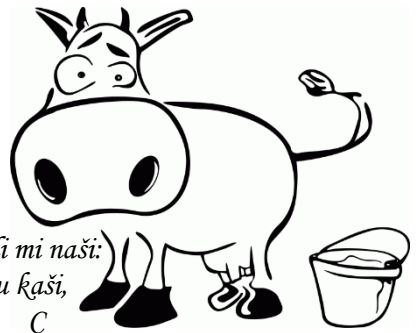
zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

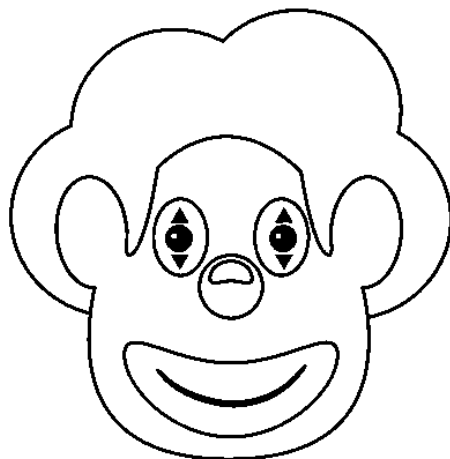
Hlupáku

C F C G
1. Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
C F C G C
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
C F C G
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
C F C G C
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv.

C G
R. Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
C F G C
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
G
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře
C F G C
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

2. Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z času do času, dá se s tím vůbec hnout.

R.

Husličky

G C G Ami Emi D
1. [: Čí že ste, husličky, čie, kďo vás tu zanechal :]
Ami G C Ami D G C Ami Ami Emi
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
D Ami Emi D

2. [: A kďože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zostalý?

3. [: A kťerý tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože :] že už vjec nechtěl hrát? :]

4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] kťerá ho nechtěla.

Hvězdář

D A

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi Cmaj7 (nebo G)

Každá další vina, odkrývá moji vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina odkrývá moji vinu.

*: Ve vinu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Ve vinu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

℞: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

*: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilit trochu vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,

s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

*: Ve vinu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

Ve vinu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

℞: Jak luna mizíš s nocí...

*: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

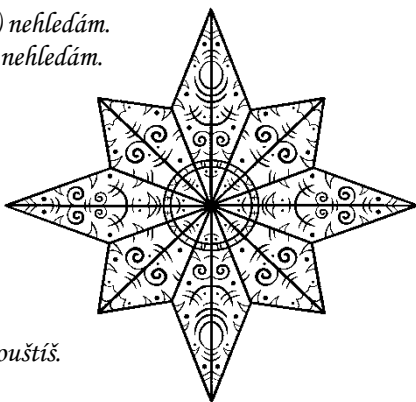
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána...

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána... opouštíš.

Hymna světlušek

*Sviť, jen dobře sviť, sviť všem na cestu v
tmách, sviť, jen dobře sviť jak maják ve vlnách.
Tvé světlo ať svítí všem, ze vsí i měst.
Ten najde svůj cíl, kdo světlem dá se vést!*

*Sviť, jen dobře sviť, a dál na stráži stůj, sviť, jen dobře sviť
to úkol je teď tvůj!*

*Sviť do písku řekám, sviť do tůní blat, tam kde vládne stín,
ty světlem chtěj se stát!*

Já budu chodit po špičkách

C F Dmi G

1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,

C F Dmi G

nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

Dmi G Dmi G

℞: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,

Dmi G F G

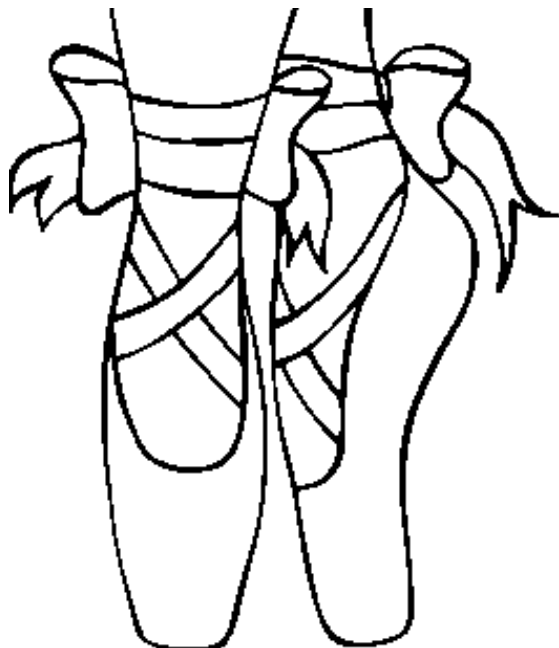
ráno, až slunce vyjde v tmách, políbkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, políbeček mi taky dáš.

℞:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je taďy nový den.

℞:

Já písnička

Dmi C

1. *To já, zrozená z nemocných básníků,*

Ami Dmi

z tichých vět po nocích utkaná,

C

to já, zrozená, není mi do smíchu,

Ami Dmi

kdýž mám být pod cenou prodaná.

F C

R: Kdo vás obléká do šatů svatebních,

Dmi A

holky mý ztracený, ztracený,

Dmi C

ženich spí na růži, až někam pod kůži

Ami Dmi

se můj strach do klína schovává.

2. *To já, zrozená v hospodách na tácku*

raněných ospalých milenců,

to já, zrozená, vyrytá na placku,

směju se po stěnách cizincům.

R:

3. *To já, písnička, ležím tu před vámi,*

jenom tak, spoutaná tolikrát,

to já, písnička, provdaná za pány,

kteří pro lásku smí o mně hrát.

R:

Jasná zpráva

G
1. Skončili jsme, jasná zpráva,
Emi C D
proč o tebe zakopávám dál,
Ami C G
projít bytem já abych se bál.

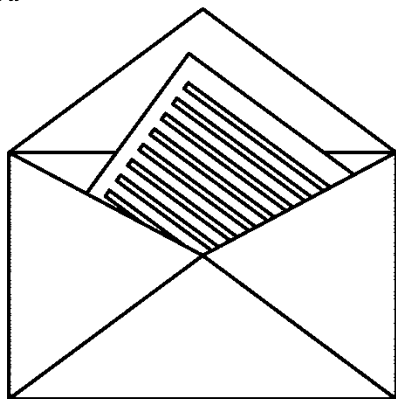
2. Dík tobě se vidím zvenčtí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Emi Hmi Emi Hmi
R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
Emi G D
telefon, cos ustříhla mu šňůru,
Emi Hmi Emi Hmi
knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
Emi G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Ami D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

4. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.
G Emi C D Ami C G

Jdem zpátky do lesů

Ami7 D G C G

1. *Sedím na kolejích, které nikam nevedou,*

Ami7 D G C G

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Ami7 D G Emi

mračky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami7 D G D

jen ty nejdeš, holka zlatá, kdyby já tě dostanu?

G Emi

R: *Z ráje, my vyhnání z ráje,*

Ami7 C7 G D

kde není už místa, prej něco se chystá,

G Emi

z ráje nablýskaných plesů

Ami7 C7 G

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. *Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,*

málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,

šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,

i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: *Z ráje...*

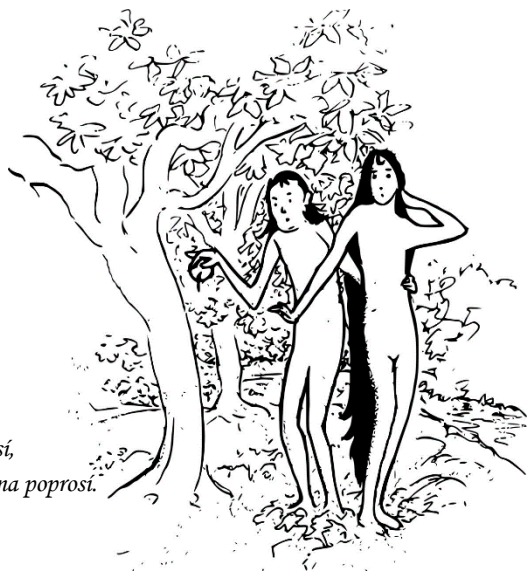
3. *Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,*

a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,

zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,

v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: *Z ráje...*

Jestli to nebude láska

C F C

Tam kde je srdce, srdce a nejbližší okolí,

G Ami F C

něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.

G C G C G

R: Jestli to nebude láska, jestli to nebude láska.

Najednou pláčeš, pláčeš a tak se ptám, co je ti.

Já sama nevím je to však příjemné dojetí.

R: Jestli to nebude láska...

G Ami G Ami

Klíči láska, tiše stůjme, klíči, klíči, opakujme.

Klíči láska, tiše stůjme, klíči, klíči, ať se ujme.

Tam kde je srdce, srdce a nejbližší okolí,

něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.

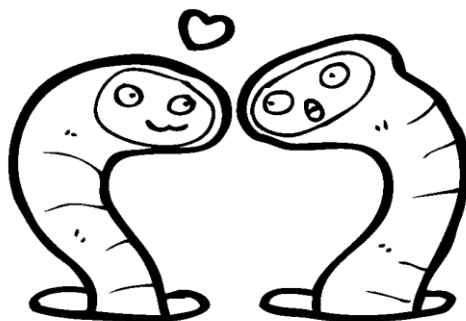
R:

Slunce nám svítí, a dešť nás chladí

Přejte nám lidí, máme se rádi

Slunce nám svítí, a dešť nás chladí

Přejte nám lidí, budem se brát

Ještě jedno kafe

Emi D

1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,

C H7

a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,

Emi D

ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,

C H7

ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C H7

R: Ještě jedno kafe bych si dal,

C H7 Emi

ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh

a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,

a taky házet nožem a držet pospolu

a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet

a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,

a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,

jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

Jezdím bez nehod

E
Dva roky jezdím bez nehod,
F#mi
s větrem se honím o závod.
H

Na moje obutí je spolehnutí
H7 E
a motor má vždy správný chod.

Asfalt mi šumí pod koly,
klíčkovuji mezi výmoly,
řítím se jako drak, však vždycky
jen tak,
jak předpisy mi dovolí.

A
Tak já pádím (on pádí)
F#7 E
cestou necestou, (vždy svěží)

A
v pět v Dejvicích (v pět v
Dejvicích),
E E7
v Brně před šestou (to stěží).

Však jak říkám (jak říká),
není náhodou (jen náhodou),
F# H
že se nesetkám s nehodou.

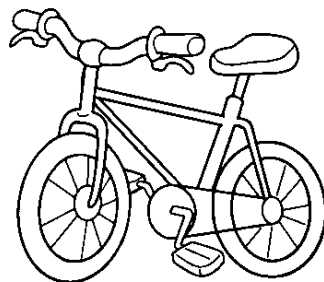
Bez nehod jezdit dovedu,

tak vedu stroj svůj kupředu.
Vždy stejnou rychlostí a bez
starostí
jen díky svému mopedu.

Tak já pádím (on pádí)
cestou necestou, (vždy svěží)
v pět v Dejvicích (v pět v
Dejvicích),
v Brně před šestou (to stěží).

Však jak říkám (jak říká),
není náhodou (jen náhodou),
že se nesetkám s nehodou.

Bez nehod jezdit dovedu,
tak vedu stroj svůj kupředu.
Vždy stejnou rychlostí a bez
starostí
jen díky svému mopedu.

Jsou tady zlé časy

Emi Emi
Jsou tady zlé časy - měla bych se asi

Ⓓ Emi
měla bych se asi bát

Emi Emi
Měla bych si lehnout - ochoreť a
zblednout

Ⓓ Emi
lékaře si k lůžku zvát

 C Ⓓ Emi
Není to příjemné pomyšlení

 C Ⓓ Emi
Když na vás krutý drač zubý cení

C Ⓓ Emi
Není to příjemné mládí

 C Ⓓ Emi
Když vás těch šestnáct hlav svádí
C Ⓓ Emi

4χ
Neplaťte mé struny - i když váží
tuny

proč se máme dračů bát
Ať si zubý cení - ještě tady není

Ještě může klidně spát
Není to příjemné pomyšlení

Když na vás krutý drač zubý cení
Není to příjemné mládí

Když vás těch šestnáct hlav svádí

K životu na zámku

G Dmi

1. *K životu na zámku mám jednu poznámku*

C G

Je tu neveselo, je tu truchlivo

Dmi

V ostatních královstvích nezní tak málo smích

C G

Není neveselo, není truchlivo

G7 C Hmi

R: *Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh*

Ami D G

A na něm akrobati začali kejklovati

G7 C Hmi

Kdyby nám v paláci pištěli dudáci

Ami D G

To by se krásně žilo, to by byl ráj

2. *Kde není muzika, tam duše naříká*

Tam je neveselo, tam je truchlivo

Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry

Kde není neveselo, žádné truchlivo

R:

Karavana mraķů

D Hmi

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

G A D A7

pod sluncem sedlo kožený,

D Hmi

pod sedlem kůň, pod koňem moje boty rozbitý

G A D

a starý ruce sedřený.

D7 G A Hmi

R: Dopředu jít s tou karavanou mraķů,

G A Hmi

schovat svou pleš pod stetson dřavý,

Emi A7 Hmi Emi

[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,

Hmi F# Hmi A7

až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

2. Vitr si tiše hvízdá po silnici spálený,

v tom městě nikdo nezdraví,

šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení

a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí

a zákon džungle panuje,

provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí

a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je rád a pro každého práce,

bud' ještě rád, když huba voněmí,

[: může tě hrát, že nejsi na voprátce

nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

4.=1.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraķů,

kde tichej dům a pušky rezavý,

[: orat a sít od rána do soumraku

a nechat zapomenout srdce bolavý. :

Karolína

G Ami C G
1. Zmáčený ranní rosou svým ránem vyčkávám
Ami Hmi C G
přijde dívka Karolína spolu s ní sen prožívám.

G Ami
R: Slunce pálí do mých skrání
C G
Další ráno začíná
Ami Hmi
další ráno s dívkou k mání
C D G Ami C G
co Karolína jméno má

G Ami C G
2. Oči svítí vlasy září a já chtěl bych umět psát
Ami Hmi C G
bílou křídou o té tváři s Karolínou chci se smát.

R: Slunce pálí...

G Ami C G
3. S dalším týdnem vše se mění dívka má není jen sen
Ami Hmi C G
dívka má není jen snění jsem tou krásou okouzlen.

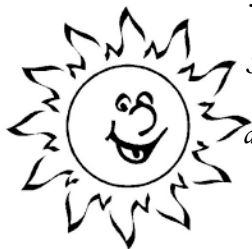
R: Slunce pálí...

G Ami C G
4. Za pár chvílí týden skončí a mně štěstí sbohem dá
Ami Hmi C G
krásných pár dnů s Karolínou v srdci mém stín zanechá.

R: Slunce pálí...

Každý ráno boty zouval

Ami G Ami G
Ref.: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidé mají rádi, doufal a procitli právě.
G G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Ami
a při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

1. Toužil najít studánečku,
a do ní se podívat,
by mu řekla proč holečku,
musíš světem chodívat.
Studánečka promluvila,
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

Ref.:

C G F C
2. Poznal Moravěnku krásnou,
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů,
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

Ref.:

Před sebou sta sáhů.
Před sebou sta sáhů.

Kdo prošel blátem a louží

G D

1. Kdo prošel blátem a louží,

Emi Hmi

přesto však doufá a touží

C G

být k slunci blíž, křídla spálit,

A D

do mojí chýše je zván.

2. Kdo popsal šrámy svou kůží,

rozeznal plevel od růží,

kdo lásku křehkou chce chránit,

do mojí chýše je zván.

G A C D

R: Smí přinést dávná přání, čas návratů a tání,
klíč od svých vzdušných zámků, pár šňůrek od opáneků,

stín, který v létě chladí, žár, který můrám vadí,

G A C

své kotě - mládě slepé, krev,

D G

která v žilách tepe dál.

3.=1.

4.=2.

R:

Kdyby taďy byla

G

1. |: Kdyby taďy byla takov panenka,

D7

G

kteří by m chtěla. : |

C

G

|: Kteří by m chtěla syna vychovala,

D7

G

přitom pannou byla. : |

2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. : |

|: Ty by jsi m musel kořbku dělati,
do dřeva netiti. : |

3. |: Kdybych já ti musel kořbku dělati,
do dřeva netiti. : |

|: Ty bys mi musela kořličku řti,
bez jahel a nit. : |

4. |: Kdybych já ti měla kořličku řti,
bez jahel a nit. : |

|: Ty by si m musel řbřk udělati,
ař k nebesk vř. : |

5. |: Kdybych já ti musel řbřk udělati,
ař k nebesk vř. : |

|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec vřemu. : |

Když jde malý bobr spát

C G F G
1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,

C G F C
tak, si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád,

G F G
postaví se na zadní, na zadní, na zadní,

C G F G C
jenom, bobře, nespadni, jenom nespadni.

G

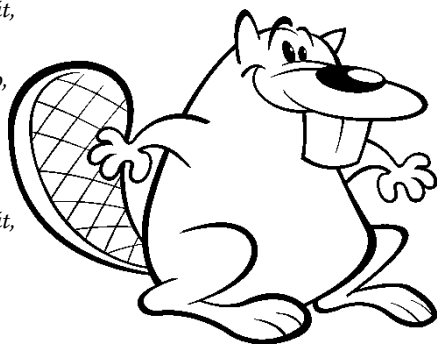
R1: Prosím vás, buďte tak dobří, dělejte to jako ti bobři,

C G C G
raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jírá rád, jírá rád, jírá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.

R1:

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak, si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

4.=1.

R1:

Když náš táta hrál

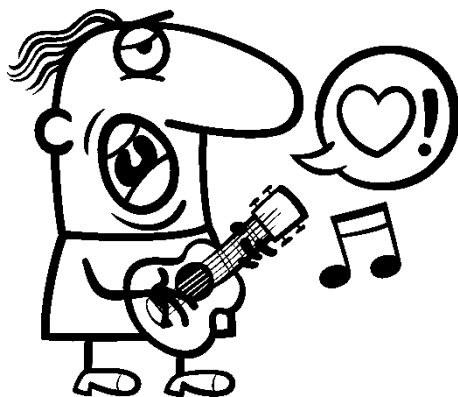
G
Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C G
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj táta u piva sedával
D7 G C G D7 G
a tu svoji nejmilejší hrál.

*Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svého tátu
hrát.*

*Ta písnička mě vedla mým
celým životem,
když jsem se toulal po
kolejích, žebral za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak
přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak
naš táta hrál.*

*To všechno už je dávno, táta
je pod zemí,
když je ale noc a měsíc,
potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam
tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.*

Kometa

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých
penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod
dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho
marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí
zazpívat

Ami Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7 C

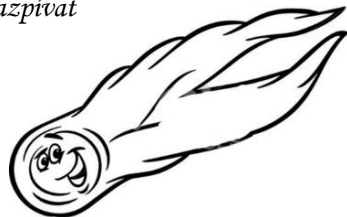
o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E E7 Ami

a o všech lidech, co kdý žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají
vagóny,
pan Kepler zepsal nebeské
zákony,
hledal, až našel v hvězdářských
triedrech
tajemství, která teď neseme na
bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se
spojuje
a krev našich nadějí vesmírem
putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak
relief
zpod rukou umělce, který už
nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí
osahat,
marnost mne vysvlékla celého
donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem
nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí
zazpívá.

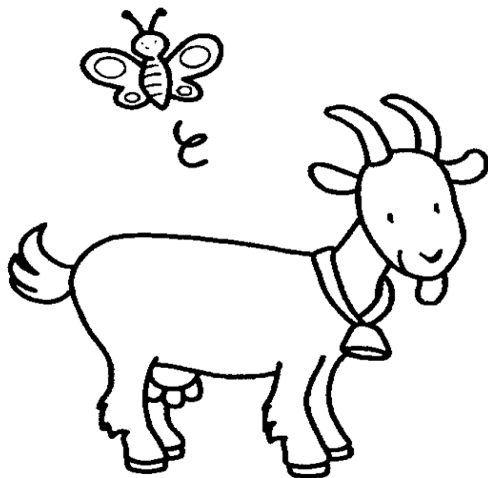
R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,

Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.

2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Kurtizána

Em C

1. *Jsi jenom člověk, co se narodí*

G D

v těle, kde tělo duši ruší.

Něco si vezme, něco zahodí

jen tak jak jeho srdce buší.

Em C D

*: *Nemám tě znát, nemám mít rád,*

nehledat v kapce vína.

Nemám tě znát,

nemám mít rád

barbína, balerína.

2. *Za oknem prší, běží Magion,*

oči jsou pusté kurtky z rána.

Lampa je nejkrásnější lampion

a ty jsi bílá, černá vrána.

R: *Říkej, že není žádná Marion,*

že není ctnostná kurtizána,

že jsou jen stíny, ona a on,

že jsou jen noci a rána.

3. *Jsem jenom člověk, co se narodí*

v těle kde tělo duši ruší.

A každá rána ta se zahojí

a každé ráno ti to sluší

*: *Nemám tě znát*

nemám mít rád,

až město pozhasíná.

Nemám tě znát,

nemám mít rád

sejdem se u kasína.

R: *Říkej, že není žádná Marion...*

Kytka

1. Otvírám lásku na stránce "rád",
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

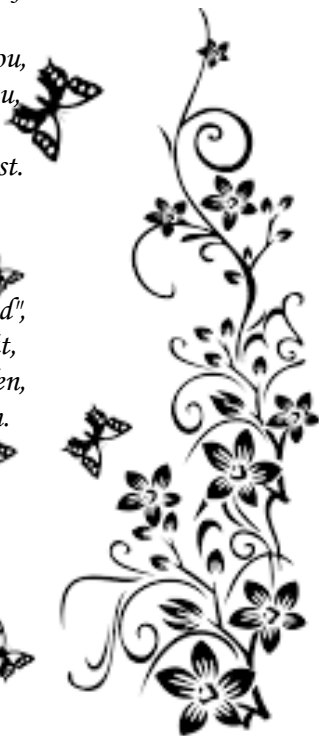
Ref.: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

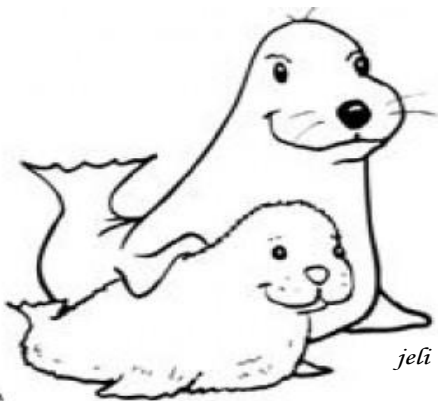
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkěj nos,
ze všech je nejhězčí, tiše, už dost.

Ref.:

1. Otvírám lásku na stránce "rád",
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

Ref.:

Lachtani

C F C Ami G C

R: [: Lach, lach, lach, lach. :]

C F C

1. Jedna lachtani rodina

Ami G C

rozhodla se, že si vyjde do křina,

F C

její lodí, metrem, vlaškem a pak tramvají

Ami G C

a teď u křina Vesmír lachtají,

G C

lachtaní úspory dali dohromady,

G C G

koupili si lístky do první řady,

C F C

táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"

Ami G C

a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na
grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se
setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní
zraký:
sníh a mráz a sněhové mračky,
pro veliký úspěch změna
programu,
dnes dáváme film ze života
lachtanů, ó.

R:

3. Tátu lachtana zlost popadla
a hned i vyskočil ze sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes
celý svět,
abych tady v křině mrznul jako
turecký med,
doma zima, doma zima, všude
jen chlad,
kde má chudák lachtan
relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po
křině, já.

R:

C F C

4. Tahle lachtaní rodina

Ami G C

od té doby nechodí už do křina, já.

R: [: Lach, lach, lach, lach, já. :]

Láska na sto let

G C
1. Až mě budeš chtít

Ami D

já budu mít co žádný nemá.

G C Hmi D
Až mě budeš chtít jedenkrát.

G C

Až se budem znát

Ami D

budem se ptát co nás dva čeká

G C Hmi D
Až se budem znát jedenkrát.

G C

R: Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít a znát ji nazpaměť

G D

Co může být víc, než mít

G D

někoho rád

Najdem svůj ostrov pokladu

Na něm já s tebou zůstanu

Co mu že být víc než mít někoho
rád

2. Až se budem brát bude znít

chór všech zvonů světa

Až se budem brát Jedenkrát

Až pak budem chtít.

Budeme mít co žádný nemá

Až svět kolem nás. Jedenkrát.

Za ní jít a znát ji nazpaměť
Co může být víc, než mít někoho
rád

Žádný pláč, žádní trápení

Kolem nás nikdy už není
Co může být víc než mít někoho
rád

R: Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít a znát ji nazpaměť
Co může být víc, než mít někoho
rád

Každý den místo zázraků

Stačí nám nebe bez mraků

Co může být víc než mít někoho rád.

R: Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít, znát ji nazpaměť.
Co může být víc, než mít někoho
rád

R: Bude chtít lásku na sto let

Let it be

C G Ami
F

1. Takhle fotka ta mi
nezestárla, jen já mám víc
let a dní

C G F C
vzpomínám, jak hráli - Let
It Be.

G Ami
F

Kytara a vlasy v tváři,
patnáct let a zábradlí

C G F C
zpíval jsem své lásce Let
It Be.

Ami G F
C

Ref: Let It Be, Let It Be,
Let It Be, Let It Be,

G F C
zpíval jsem své lásce -
Let It Be.

2. I později jsem nespolehal
na žádné prázdné modlitby

Mě zněla jen jedna - Let
it be

Věděl jsem že každý
smutek jako perly ozdobí
křišťálové tóny Let It Be

Ref: Let It Be, Let It Be,
Let It Be, Let It Be,
křišťálové tóny - Let It
Be

3. Od kytary a vlasů v tváři
celé roky stále zní
v mé každé písni kousek -
Let It Be

Jestli písňe mají duši
scházejí se na nebi
Pak mojí hvězdě hrajou
Let It Be.

Ref: Let It Be, Let It Be,
Let It Be, Let It Be
mojí hvězdě hrajou Let
It Be.

Lhůta záruční

G Am
*: Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál
Em
Vím, že ve Tvým náručí
C
Ztrácím lhůtu záruční

G C
1. Až se mě zítra budeš ptát
G
Proč včera došel jsem až sem
G C
Řeknu, že od dní, co Tě znám
Em
Bývala jsi mým kompasem
Am C2
Došel jsem až na krajní mez
G
Přešel jsem sto a jeden most
Am C
Došel jsem k bodu kdý je jasný
Cm
Že mám dost

G Am
R: Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál
Em C
Vím, že ve Tvým náručí, ztrácím
lhůtu záruční

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál
Všechny cesty zpáteční, řvou abych to
vzdal

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál
Vím, že ve Tvým náručí, ztrácím
lhůtu záruční

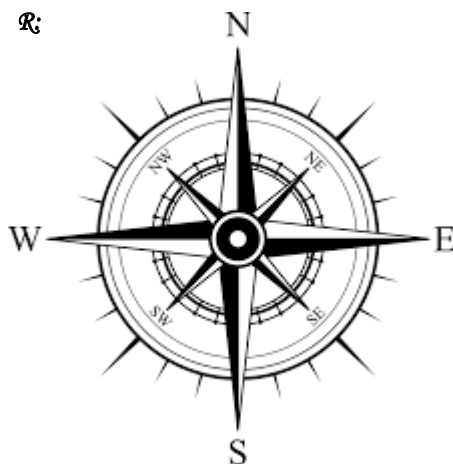
Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál 66

Všechny cesty zpáteční, řvou ať
vrátím se do dnů
G
Kdý i já byl tím, kdo vlastní cenu zná

2. Nezkoušej se mě zítra ptát
zda jsem se nemohl snažit víc
Viš, že mám paty samej šrám
Jak jsem Ti zkoušel vyjít vstříc

A ted' mě čeká cesta zpět
přede mnou sto a jeden most
Jen co je přejdú
budu nejspíš citů prost

R:
G Am
Stojím tu u Tvejh dveř
Em
A být smím
C2 G
Dnes nechci je otevřít už víc
Am Em
Ne, pokud nevyjdeš mi vstříc

Magdalena

C F C F
1. Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš? Zápalkou škrtni jemně.

C F C F
Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš? zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.

C C F
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál - nenech se.

2. Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči.

Sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí. Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál Nenech se.

Ami G C
R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí. Magdaléno, tvoje vlasy,

Ami G C
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?

Ami G C
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám.

3. Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolesti.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí.

Pojď dál. Prosím tě nenech se. Prosit se dál nenech se.

R: 2*

R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.

Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, máš těžký srdce a mokry řasy.

Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš.

Nenech se. Nenech se!

Malotraktorem

Ⓓ

Cestou necestou, polem nepolem,
G Gmi Ⓓ
jedu za tebou velkým
malotraktorem,

Ⓓ

Cestou necestou, polem nepolem,
G Gmi Ⓓ
jedu za tebou velkým
malotraktorem,
kabrioletem

Ⓓ

Pojď mi naproti, lesem nelesem,
G Gmi Ⓓ
pojď si mě vyfotit, jak tam na
traktoru jsem,

Ⓓ

Pojď mi naproti, lesem nelesem,
G Gmi Ⓓ
pojď si mě vyfotit, jak tam na
traktoru jsem,
jak jsem roztřesen

Ⓓ G Gmi

VRN, VRN, VRN, VRN, VRN.....

Ⓓ

Jen kola zdolaj výmoľy,
pálím to lesem po poli,
G
lán pole mizí pod koly,
Gmi
z kopyce to ale vosolím

cestou necestou, polem nepolem,
jedu za tebou létem kabrioletem,
cestou necestou, polem nepolem,
jedu za tebou létem kabrioletem,
malotraktorem

Doufám, že mě pochopíš,
že mě uslyšíš,
že mě potěšíš,
mít budeš ráda

Marie

C E

Je den. Tak pojd' Marie ven.

F G

Budeme žít. A házet šutry do oken.

C E

Je dva. Necháme doma trucovat.

F g

Když nechťejí - nemusí. Nebudem se
vnučovat.

C e

Jémine. Všechno zby jednou pomine.

F G

Tak Marie. Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.

Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas
přetrhají nit.

A to pak jít. A nemít nad sebou svůj
jistý.

Pořád s tváří optimisty. Listy v žití
obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.

A neslyšet. Jak se ti bortí svět.

Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.

Marie. Už zase máš (k)tulení skřony.

Jačo loni. Slyším kostelní zvony znít.

A to mě zabije. A to mě zabije.

A to mě zabije. Jistojistě.

Býti věčně na cestách. A kránu spícím
plícím.

G C G

Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.

Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě
milovat.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí
spád.

Býti věčně na cestách. A kránu spícím
plícím.

Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a
mužem.

Přátelství - kde není nikdo nic dlužen.

Prostě.

Jen prosté. Spříznění duší.

Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

REF.:

C E F G

Já mám Marie rád. Když má moje bytí
spád.

F A B

Mám jizvu na rtu

- C G
1. Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci a svoji velkou hlavu těžko
skrývju pod kapuci
Ami F C G
a nechutná mi když se vaří předvařená rýže, v náprsní kapse nosím Ventinol
na potíže.
Ami F C
Jakto tak vidím asi těžko projdu uchem jehly, a lesem, běhám tak, aby mě vlci
nedoběhli.
Dmi F C G C G F G
A kdyžby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně
stál.
2. Sakó mám od popílku, na kravatě saze, mé hrubé prsty neumi uzly na pro-
vaze
a když mi občas tečou slzy, hned je polykám a tančím jen tak rychle, jak hraje
muzika.
Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly, a srdce stydělo se, když salvy slávy
zněly
a kdyžby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně
stál.
3. Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy, nahý jsem na svět přišel a ode-
jdu nahý, v patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky a v padesáti nechá-
val si věštit od cikánky.
A dříve, než mě přijme svatý Petr u komise, básníkům české země chtěl bych
uklonit se, a kdyžby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když
při mně stál.
4. V Paříži četl jsem si ruskou verzi l'Humanité, a z bible zatím pochopil jen
věty nerozvité, v New Yorku chyt jsem koutek od plastových lžiček, ale nejlepší
káva je v Hypernově U Rybiček.
Trumfové eso v mariáši hážu do talónu a chtěl bych vidět Baník, jak poráží
Barcelonu. A kdyžby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když
při mně stál.
5. Někteří lidé mají fakt divné chutě, ale já láska má stále stejně miluju Tě,
když hážeš bílé křemenáče na cibulku, když zvedáš prst jako dirigentskou
hůlku.
A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam na špatné věci pro ty dobré zapo-
mínám, a kdyžby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při
mně stál, když při mně stál, on při mně stál..

Mezi horami

Ami

|: *Mezi horami lipka zelená* : |
C G Ami G

Ami

|: *Zabili Janka, nJanicka, Janka*
miesto jele - ňa : |

Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě Na jeho hrobě
Kříž postavili

Ej, křížu, křížu ukřížovaný Zde leží
Janík
Janíček, Janík, Zamordovaný

Tu šla Anička Plakat Janička
Hned' na hrob padla A viac nevstala
Dobrá Anička

Mimorealita

Emi C G D

1. Jsou věci, který nikdy nepřekonám.

Emi C G D

Jsou věci, na který budu vždycky sám.

Emi C G D Emi C G

No tak se nezlob, mami, je to jen zlý zdání. Žiju, jsem zdrav.

D Emi C G D

Na chvíli bez dobřejch zpráv.

Stalo se, stalo a zas může se stát.

Žiju tu poprvý a nesmím se ptát.

Kudy že cesta vede k vysněným cílům, jak neztratit se
a nezranit se.

G D G D

ref. Že trošku bloudím mimo realitou,

Emi C

že lidí v běžným světě šedivý jsou.

G D

Už tak nějak tuším, že to nebude snadná úloha,

Emi

mít mě za syna.

C G D

Lampu zhasínáš, jdeš spát

Emi C

a zítra zase na šestou.

G D

A i když prší, musíš vstát, já mám tě,

Emi

jsi můj kus nebe.

2. Jsou slova, který prostě nejdou vzít zpět.

Slova, co obrátí naopak svět.

No tak se nezlob, mami, je to jen zlý zdání, žiju jsem zdrav.

Na chvíli bez dobřejch zpráv.

Sama víš dobře, že to neumím vzdát.

Zas bude líp, prý stačí jen vytrvat.

Člověk si velmi snadno dosáhne na dno, ale musí se rvát.

A pak s hrdostí vstát.

Ref.

Morituri te salutant

Ami G Dmi Ami
1. *Cesta je prach a štěrk, a udusaná hlína*
C F G7 C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C Emi
[: *a z hvězdných drah má šperky, co kamením se spíná,*
Ami G Emi Ami
a pířka touhy z křídél Pegasů. :]

2. *Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,*
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: *a z očí chití jí plá, když háže do neznáma*
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

G
R: *Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,*
Ami
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
G7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Ami G7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
C E
Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. *Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá*
a písek víří křídlo holubí,
[: *a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá*
a zvedá chimýří, které zahubí. :]

4. *Cesta je tér a prach a udusaná hlína,*
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: *rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína*
a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

Mravenčí ukolébavka

C G
Slunce šlo spát
F G
za hromádku klád
C Ami G
na nebi hvězdy klíčí.
C G F G
Už nepracuj, mravenečku
můj,
C G C
schovej se do jehličí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku
můj,
schovej se do jehličí.

C F C G
R: Máš nožičky uběhané,
C F G
den byl tak těžký.
C F C G
Pojď, lůžko máš odestlané
C F C
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlami ho hladí.

R: Máš nožičky ...

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlami ho hladí.

Nad stádem koní

Ⓓ Ⓐ

1. Nad stádem koní

Emi Ⓒ

podkovy zvoní, zvoní

Ⓓ Ⓐ

černý vůz vlečou

Emi Ⓒ

a slzy tečou a já volám:

2. Tak neplač můj kamaráde

náhoda je blbec když křade

je tuhý jak veška a řeka ho zplaví

máme ho rádi

Ⓒ Ⓒ Ⓐ

℞: No tak,co (no) tak,co (no) tak,co

3. Vždycky si přál až bude popel

i s kytarou, hou vodou ať plavou

jen žádný hotel s křížkem nad
hlavou

4. Až najdeš místo kde je ten

pramen

a kámen co praská budeš mít jisto

patří sem popel a každá láska

℞: No tak,co (no) tak,co (no) tak,co

5. Nad stádem koní podkovy zvoní
zvoní

černý vůz vlečou a slzy tečou

a já šeptám

Ⓓ Ⓐ Ⓒ

6. Vysyp si ten popel kamaráde

Ⓓ Ⓐ Ⓒ

do bílé vody vody

Ⓓ

vyhasnul kotel

Ⓐ Emi

a náhoda je

Ⓒ Ⓓ Ⓒ Ⓓ Ⓒ

je štěstí od podkovy

Ⓓ

7. Ty si ten popel /Heja hej

Ⓐ Emi

kamaráde /Heja hej

Ⓓ Ⓐ Emi

do bílé vody vody /Heja hej

Ⓓ

Vyhasnul kotel /Heja hej

Ⓐ Emi

a Náhoda je /Heja hej

Ⓒ

Štěstí od podkovy /Heja hej

Nagasaki Hirošima

C G F G C z takový lásky většinou
G F G nezbyde nic
Tramvají dvojkou jezdíval jsem z takový lásky jsou kruhy pod
do Židenic, očima
C G F G Ami a dvě spálený srdce Nagasaki
z tak velký lásky většinou Hirošima
F C F C G a dvě spálený srdce Nagasaki
z takový lásky jsou kruhy pod Hirošima
očima
C G F G C a dvě spálený srdce Nagasaki
G F G Hirošima.
a dvě spálený srdce - Nagasaki
Hirošima.

jsou jistý věci co bych tesal do
kamene
tam kde je láska tam je všechno
dovolené
a tam kde není tam mě to
nezajímá
jó dvě spálený srdce Nagasaki
Hirošima

já nejsem svatej ani ty nejsi
svatá
jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hřála když mi
někdy byla zima
jó dvě spálený srdce Nagasaki
Hirošima

tramvají dvojkou jezdíval jsem
do Židenic

Obchodník s deštěm

D Hmi
Jako vášeň křterá hasne v
kouři,
D
namačkaná bez ostychu
Hmi G
Zástup živočichů jako jas
dálkových světél
A
jako nad talířem večer mi mizíš
D Hmi D
A mizíš někde v dávnou jsi
lásku co mě škrtí
Hmi
já na pokraji smrti ve svém
paralelním
G A
světě toužím po odvetě a
křičím

G A Hmi
R: Slova jsou jen kapky deště a
ty voláš at' prším ještě
G A Hmi
Slova jsou jen kapky deště a
ty voláš

G A Hmi
Slova jsou jen kapky deště a
ty voláš at' prším ještě
G A
Slova jsou jen kapky deště

Jako touha sklem co neprorazí
nekonečné břehy
S kufry plných něhy zvu
obchodníky s deštěm
chci koupit to tvé ještě a slyším
Jak v rozestleném tichu za
zvuků autoplánů
unáší tě ránům jsi tečka v
kalendáři
Co nadosmrti září a křičí

R: Slova jsou jen ...

G A Hmi

R: Slova jsou jen ...

G A Hmi Am

Oddílová hymna

*Ref.: Tak přístup k ohni blíž a dej ruce v kříž.
Bratrský kruh spojuje nás v tuhle chvíli slavnostní.*

- Žabka v přísaze ruku zvedá,
v pravdě a lásce chce žít.
Žádnou zlou mocí se zastrašit nedá,
za svou vlast chce se být.
Zdvížené prsty zákon tají odvěký,
stíny se dlouží, ohně šlehají do větví.*

Ref.: Tak přístup ...

- Když večer v tůni žáby si tiše kuňkají,
V táboře všechny Žabky se k spánku chystají.
Už je tma černá a jenom hlídka sama bdí
a ztichlý les si potichu šeptá do větví.*

Ref.: Tak přístup ...

Omnia vincit Amor

F C Dmi Ami Bb C Dmi F C Dmi Ami
Bb C Dmi

Dmi C Dmi

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,

F C F

přisedl k nám a ložálem zní

Gmi Dmi C

pozdrav jak svaté příkázání:

Dmi C Dmi

omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,

ať chasa ví, kdo k stolu je zván,

se mnou ať zpívá, kdo za své vzal

omnia vincit Amor.'

F C Dmi

R: Zlaták páli, nesleví nic,

F C F

šťěstí v lásce znamená víc,

Gmi F CA7

všechny pány ať vezme dás!

Dmi C Dmi

Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,

musel se bít a nenávidět,

v plamenech pálit prosby a pláč,

omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,

nad lidskou láskou roztáhli plášť,

vtom kdosi krví napsal ten vzkáz:

omnia vincit Amor.'

R:

5. 'Já prošel každou z nejdelších cest,

všude se ptal, co značí ta zvěst,

až řekl moudrý: Pochopíš sám

omnia vincit Amor - všechno přemáhá
láská.'

R:

6. 'Teď s novou vírou obcházím svět,

má hlava zsedla pod tíhou let,

každého zdravím větou všech vět:

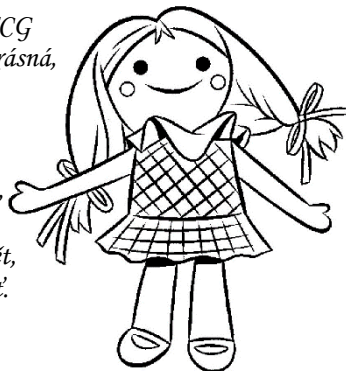
omnia vincit Amor, omnia vincit
Amor ...'

Panenka

Ami F C G
Stanu se myšlenkou a budu v tobě,
Ami F C G
budeš mou milenkou výhledově,
Ami F C G Ami FCG
Budeš můj druhý hlas pro tuhle píseň, si krásná,
Ami FCG
bože si krásná

*A ve tvým oběti tak sladce náruživim,
stanu se obětí, stanu se křdoví kým,
a pak s tvým usměvem obletím celej svět,
a tvojí nahou tvář pochopim naspaměť.*

REF.:

C G Ami F
Jako by nebylo nic, mám pocit že si se bála
C G Ami F
svůj život bez hranic, si hrála,
C G Ami F
panenku klidně si nech, stejně vim v noci tě hrála,
C G Ami F
dvě světla na voknech, vzplála.

*Tak trochu sobecká, dost možná nebezpečná,
svět jako groteska, né vděčná, nevěříš na pocity,
to si ty, tak krásná, bože si krásná*

*A ve tvým oběti tak sladce náruživim,
stanu se obětí, stanu se křdoví kým,
a pak s tvým usměvem obletím celej svět,
a tvojí nahou tvář pochopim naspaměť.*

REF.:

Paráda

G Emi G Emi
1. Uvař kafe nebo naley čaj, paráda,
G Emi G Emi
aspoň chvíli na něco si hraj, paráda,
Ami D G Emi Ami D G Emi
na oblohu, kde není mrak, na gramofon, na kaseták,
Ami D G Emi
hraj si prostě na co chceš, tak jak to cítíš,
Ami D
já přidám se hned a jak!

G Ami Ami
R. Je to paráda lehnout si na záda a číst si,
C D G C D
s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.
G Ami Ami
Je to paráda s nikým se nehádat a číst knížku
C D G Emi
a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku.

G Emi G Emi
2. Vyndej všechny desky s Elviseem, paráda,
G Emi G Emi
nostalgický to já někdy jsem, paráda,
Ami D G Emi Ami D G Emi
nevadí, že deska má ryhy, už se těším na každou z nich,
Ami D G Emi
nejlépe se zbavuju tíhy
Ami D
při deskách ohraných.

R.

G Emi G Emi
3. Sedm nocí v týdnu nejdu spát, paráda, (paráda)
G Emi G Emi
stále žiju v roce šedesát, paráda, (paráda).
Ami D G Emi Ami D G Emi
Před sebou pár odřených singlů, mono, to je ono, to chci
Ami D G Emi
ztrácím pojem o tom jak čas běží dál,
Ami D
hlavně že ty tu jsi

R.

Pár minut

G D Ami C G

R1: Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,
D Ami C D (D,D,D,D,G Ami G)
mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

G D Ami C G

1. To bych si přál, a mít těch minut pár a kapses víc,
D Ami C D
probudit den a vyprávět mu sen, a potom jen mu říct:

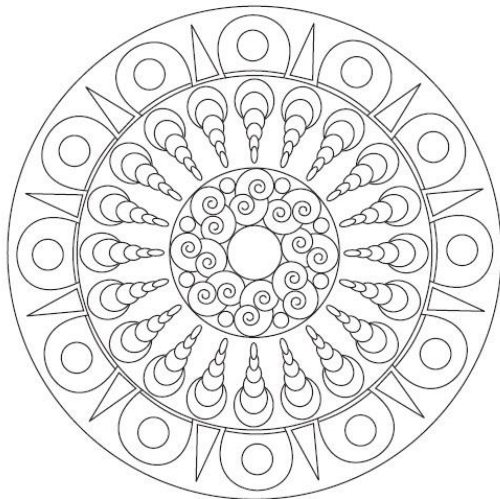
R2: Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,
mávnou křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

2. Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám,
až přijdu k vám, minut pár svých dní [: jen mi dej, :] hej.

R2:

3. Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapses víc,
zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co [: není zlej, :] hej.

R2: 3*

Pijte vodu

R: /: Pijte vodu , pijte pitnou vodu ,
G C
pijte vodu a nepijte rum! :/

C
1. Jeden Smutný ajzboznák
G C
pil na pátém nástupišti ajerkoňák,
C
huba se mu slepila
G C
diesellokomotiva ho zabila!

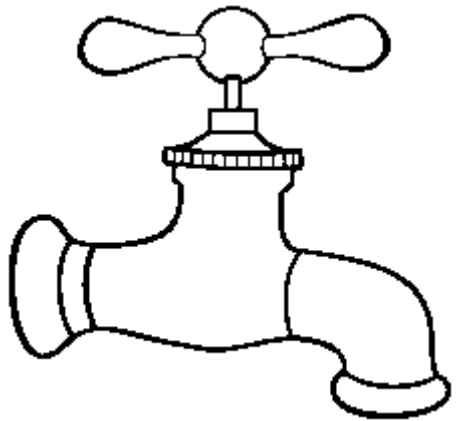
R:
2. V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze džberů,
proto všichni Becheři
mají trable se játrama a s páteří.

R:
3. Pil som vodku značky Gorbačov
potom povedal som všelico a volačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:
4. Jesteśmy chlǫpci z Waszawy,
chodíme pociągiem za robotu do Ostravy,
cztery litry wudki i mnusztwo piw,
bardzo fajny kolektiw.

R:
5. Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
A pobíla jim bílý dům.

R:

Píseň malých Pěšáků

G C D G C R:
D

1. Je nás víc než loni,
obyčejnejch pěšáků,
Hmi C
chodíme hledat víru svou,
G D
v dlažbě ukrytou, jsme děti
ulice.

Ráno bývaj' smutný nádraží,
lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci
silnice...

F G
R: Má svou jistou píseň,
F G
s košilí kdo spí drátěnou,
Hmi C
ó, lidé, tiše půjdem
G D G
do starý vrby zvolat: hallo,
jdem dál, hallo.

2. Jednou zuje pěšák boty své
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.
O malých dětech na nádraží,
co hledaj' mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou
a pak v objetí s nimi odletí.

3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí
půjdem dál...

Pocity

C G
Z posledních pocitů
Ami F
poskládám ještě jednu úžasnou chvíli
C G
Je to tím, že jsi tu,
Ami F C
možná tím, že kdysi jsme byli Ty a já,
G
my dva, dvě nahý těla,
Ami F
Tak neříkej, že jinak si to chtěla,
C
tak neříkej
G Ami F
Neříkej, neříkej mi nic

Stala ses do noci
z něčeho nic moje platonická láska
unaven bezmocí,
usínám vedle Tebe, něco ve mně praská

A ranní probuzení
a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled na okouzlení,
a prázdný náměstí na znamení,

R:

C G
Jenže Ty neslyšíš,
Ami F
jenže Ty neposloucháš,
C
snad ani nevidíš,

G Ami F
nebo spíš nechceš vidět
C
a druhéjm závidíš

G Ami F
a v očích kapky slany vody
C G
zkus změnu, uvidíš
Ami F
pak vítěj do svobody

Jsi anděl, netušíš,
Anděl co ze strachu mu utrhlí křídla
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla

Říkej si vo mě co chceš,
já jsem byl vodjakživa blázen
Nevim co nechápeš,
ale vrať se na zem

R:

Z posledních pocitů
poskládám ještě jednu úžasnou chvíli
Je to tím, že jsi tu,
možná tím, že kdysi jsme byli Ty a já,
my dva, dvě nahý těla,
Tak neříkej, že jinak si to chtěla,
tak neříkej
Neříkej, neříkej mi nic

Proměny

Ami G C

1. Darmo sa ty trápiš můj milý synečku

Dmi Ami

nenosím ja tebe nenosím v srděčku

G C G C Dmi E Ami

A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu

2. Copak sobě myslíš má milá

panenko

vždyť ty si to moje rozmilé srděnko

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán

Bůh dá

3. A já sa udělám malú veverečku

a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

4. A já chovám doma takú sekéřečku

ona mi podetne dubečk i jedličku

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán

Bůh dá

5. A já sa udělám tú malú rybičku

a já ti uplynu přeč po Dunajíčku

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

6. A já chovám doma takovú udičku

co na ni ulovím kdejakú rybičku

A ty přece budeš má lebo mi tě Pán

Bůh dá

7. A já sa udělám tú velíků vranú

a já ti uletím na uherský stranu

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

8. A já chovám doma starodávnú

kušu

co ona vystřelí všeckým vranám
dušu

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán

Bůh dá

9. A já sa udělám hvězdičku na nebi

a já budu lidem svítiti na nebi

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

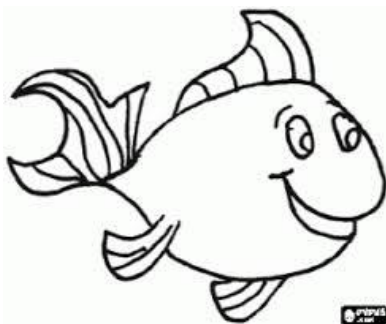
10. A sú u nás doma takoví

hvězdáři

co vypočítajú hvězdičky na nebi

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán

Bůh dá

První signální

Emi G C Emi

1. *Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,*

G C Em

právem se mi budeš tiše smát.

jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,

kdýž za všechno si můžu vlastně sám.

Ami C

R: Za spoustu dní možná spoustu let,

G D

až se mi rozední budu ti vyprávět,

Ami C

na první signální jak jsem vobletěl svět,

G D

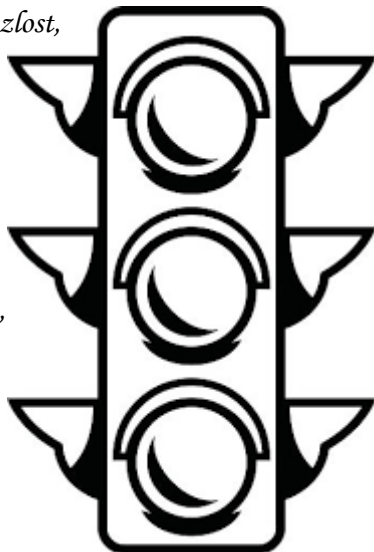
jak tě to vomámí a nepustí zpět.

F B Dmi

Jaký si to uděláš - takový to máš,

F B Dmi

jaký si to uděláš - takový to máš.

2. *Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,*

budu zpívat vampam - tydápam.

Všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod,

jak jsem si to udělal tak to mám.

R: Za spoustu dní možná spoustu let,

až se mi rozední budu ti vyprávět,

na první signální jak jsem vobletěl svět,

jak tě to vomámí a nepustí zpět.

Jaký si to uděláš - takový to máš,

jaký si to uděláš - takový to máš.

Přišel jsi z dálky

G Hmi

1. Přišel jsi z dálky,

Ami G

písničku v očích, jak ses na mě smál,

Hmi

naše každodenní hádky

Ami D

ten úsměv jako vítr vzal,

G Hmi

noc plížila se k ránu

Ami D

a já ti tála v náručí,

G Hmi

tak jako píseň, co se přesypá

Ami D G

tam, kam mu vítr poručí.

G Hmi Ami G

R1: Někdy se mi zdá, že tvý dlaně svítí tmou,

Hmi Ami D

opuštěná s půlnocním větrem nad hlavou.

2. Sedím tu a prohlížím si bíleý prach,

stopy tvých kroků v našem souznění,

přinesl's ho na botách,

tuláci po hvězdách se nemění,

jsem pro tebe jen přístav,

ale jsem šťastná, že smím být,

jsem klidná zátoka i chladný stín,

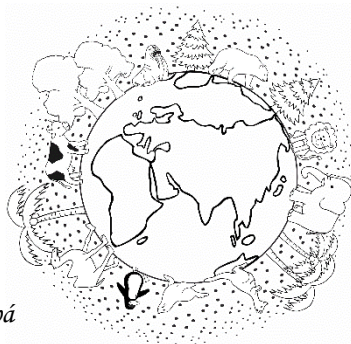
jsem prostě všechno, co chláp musí mít.

R2: Snad někdy se ti zdá, že jako maják svítím tmou,

to když jsi sám na prašný cestě za dálkou.

G Emi Ami D G Emi(-)

3.=1. + [: tam, kam mu vítr poručí ... :]

Příšera za šera

*Ve hrobě ležela příšera
Cvařala zubama do šera
/: já tu nebudu, já odsud půjdu,
Skučela příšera si do šera: /*

*Příšera vystrčí z hrobu hnát
Já tady nemůžu klidně spát
/: tyhlety červy, jdou mi na nervy,
Proto bych chtěla dnes z hrobu vstát :/*

*Z hrobu se hrabe strašná věc
Kosti si protáhne umrlec
/: já už jsem v suchu, mám hlínu v uchu
Pro sebe brouká si příšera :/*

*Konečně z hrobu vylezla
Příšera značně olezlá
/: máte tu zimu, dostanu rýmu,
Nejradši bych si zas zalezla :/*

Pytlík

G C
Už se končí den a je čas k spánku

G C
zdi se barví od červánků

G Emi D
kořata už vrní za pecí
Tak dočti stránku zavři knížku
honem hupky do pelišku
kořata už vrní za pecí

G C
R: /: Pytlíku vrať se mi,

G C
chci mít ráj na zemi

G C D
bez tebe nelze dále žít :/

Západ rudou barvu ztrácí
od řeky se tatka vrací
musí byti jistě unaven
Těch očí se mu všimni synku
jenom jentak na chvílínku
snad budeš jednou taky takový

R:

Ráda se miluje

Ami G C F Emi Ami
R: *Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,*
G C F Emi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F C F C E
1. *Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku*
Ami G C F Emi Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. *Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,*
že naše duše nás přežijí v jinací tělesný schránce.

R:

3. *Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna třští,*
sedí šneček ve snacku pro šneky - snad její podoba přístí.

R:

i-creative.cz

Ráno bylo stejné

G Fmi D
 1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
 Ami D G
 v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
 E mi D
 a tý holce v sáčku řekl: "Dobrytro, miláčku,
 C G E7 Ami D7 G
 podívej se do dálí, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejné, stejné pivo, stejné blues,
 ospalí a nudní byli po flámu,
 kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
 dřivali se do dálí, viděli dvě smutný koleje na silnici.

 D C G C G
 R: Ráno bylo stejné, nesváteční,
 D C G C G
 na tvářích počasí proměnlivý,
 D C G
 rádio hlásilo: na blatech svítá,
 E7 Ami7 D7 G
 každěj byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
 pojedeme po svejch do podnájmu žít,
 koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
 až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

Rituál

C E_{mi}7
Nahoře svítil velkej vůz
A_{mi}7 E_{mi}7 F_{maj}7
a pole pokosená dokořán
G C F_{maj}7
voněla hlinou a ten mír jak dřív
D_{mi} E_{mi}7 D_{mi}
/:vrátil mě náhle do těch dnů :/
Křížová cesta klíkatá a prsty propletený v žáru tmy
vedly se s vírou, že nás nevidí
na louce u křád nikdo z lidí,
/: na louce u křád. :/

A_{mi} G F_{maj}7 C
Ref.: Zpívej, už slyším ten hlas,
A_{mi} G F_{maj}7
tak důvěrně, tak blízko a zas,
A_{mi} G F_{maj}7 C
to se vrátí, když bejvá ti huř,
A_{mi} G F_{maj}7 C
když se svádí řeči ostrý jako nůž.

Zapálím svíce plamen můj a půjdu tiše starou silnicí,
najdu tě spát u křížků z kamení,
/: položím oheň na listí :/
Konečně s větrem usínám, přišel mě místo tebe obejmout,
rituál zněl a rýhou údolí
vracím se ránem za tebou,
to já se vracím.
Ref.: ...

Rodný údolí

G C
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
G D7
každý krok v srdci mém zabolí,
G G7 C
zakrátko bude mi všechno cizí,
G D7 G
nespatřím své rodné údolí.

G C
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
G D G
nashledanou, rodné údolí,
C
já volám: nashledanou, nashledanou,
G D G
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.
R: Já volám...

Rok 6 a 90

A D
1. Nemůžu uvěřit, bráško,
A
že na tě vůbec už nevzpomíná,
D
kdesi nad drahou fľaškou,
A
když je nálada nepovinná,
C#mi D
málem jsem nadělal z kytary
dřívka,
E F#mi
že se mi o tobě už nebude zdát,
A D
chvilka zaváhání před vraty
chvilka
E F#mi
a je tu rok šestadevadesát,
D E A
a máme rok šestadevadesát.

2. Fantys' vyplatil v Spartách
a ani nebyla tak rozpačitá,
vždyť co se na seně vyhraje v
kartách,
stejně se na zemi už nepočítá,
cítím, jak na patách něco tě líže,
něco, co ví, že tu budete stát,
dokud se jeden z vás nepohne
blíže,
někam do roku šestadevadesát,

aspoň do roku šestadevadesát.
A D

*: Dokud se někdo z nás nepohne
blíže,

E F G A
někam do roku šestadevadesát.

3. Upřímně řečeno - láska
už dávno není to, co nedá mi spát,
dva blázni v plynových maskách
a všechno, co se nam nemůže stát,
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
takže i v tmách aspoň slova jdou
psát,
vážně netuším, co si přát více
[: na konci roku šestadevadesát, :]
D E F G A
na konci roku šestadevadesát

Růže z Texasu

C C7 F C
1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům k řece pít
Ami D7 G7
v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z kone slít.
C C7 F C
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
A7 Dmi G7 C
znám plno hezkých ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.
F C

R: Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou,
Ami D7 G7
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.

C C7 F C
Ať máš kolťák nízkou u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
A7 Dmi G7 C
tyhle žlutý růže z Texasu budeš mít pořád rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

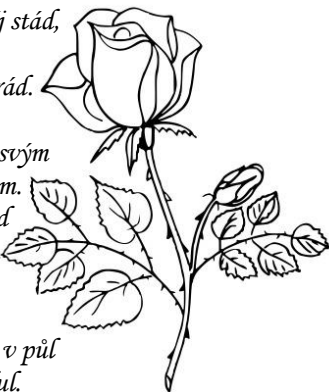
R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

4. Od těch dob svůj stádo koní sem vodím vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v pořád v duchu hledím tu růži voňavou.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

Řekni kde ty kytky jsou

- C Ami F G*
1. *Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,*
C Ami Dmi G
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C Ami D7 G
dívký je tu během dne otrhaly do jedné,
F C Dmi G C
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. *Řekni, kde ty dívký jsou, co se s nima mohlo stát,*
řekni, kde ty dívký jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. *Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,*
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. *A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,*
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5.=1.

Řidič autobusu

Emi C Ami H H7
Můj nověj vozejk je rychlej jako vítr a silnej jako
bejk,

D G H
svět s ním chutná zas jak propečeněj stejek,
Emi C
život má spád připadám si jako bych měl aspoň
metr šedesát

H Emi
a všechno je tak jak má bejt

To není vozejk, mladej, tohleto je nákej fejk,
to je kolo a s tím nesmíš do autobusu,
jů ten kdo má kolo tak musí jít z kola ven,
tak s pánem bohem pac a pusu

H7 Emi
Jsem řidič tohohle autobusu,
Ami D G H
mám svý pravidla a svý know-how
H7 Emi
Jsi řidič tohohle autobusu
a je to autobus do stanice ouha, ouha

S kolem svým sem nesmíš, máš to tady černý na
bílým
nechtěj abych tu řval na celý kolo
prostě si piš že když s tím kolem ihned nezmizíš
tak něco uvidíš,
nestrpím tady žádnou svoloč

Mám malý boty ale práva mám úplně stejně velký
jako ty
tak na to taky myslet začni,
co máš černý na bílým není až tak černobílý,
pro tebe je to kolo, pro mě pomůcka kompenzační

Jsi řidič tohohle autobusu,
svět ale nejsou jízdni pruhy

Jsem řidič tohohle autobusu,
a ty mi se svym kolem neruš moje kruhy

Ami D G
R: Kolo je kolo a kolem zůstane,
Ami D G H
tak to bylo a je a nic se na tom nezmění
Ami D G
Blbec je blbec a blbcem zůstane,

Ami H H7
někdo má krátký nohy někdo dlouhý vedení

Kolo je kolo a kolem zůstane,
z těch tvejš argumentů zůstává rozum stát
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
když máváš předpisy tak měl by jsi je znát

Smluvní přepravní podmínky článek 6. odstavec
15.:

"Jiné pojízdné kompenzační pomůcky se považují
za
vozíky pro invalidy pokud jsou svými rozměry
a vahou s nimi srovnatelné"

Nechci jednat kách,
a nijač zvlášť netoužím po hádkách
chci jen to na co mám nárok, na to vem jed

Lidi jako já
nežijou jenom v pohádkách
jedem v tom všichni spolu tak nás nechte jet

Pustím tě sem s kolem a má autorita bude rázem
skolena,
jak to uděláš jednou každej to pak chce
pravidla jsou pravidla a to uzná i každej vidlák
jestli chceš vyjimku vrat se ke Sněhurce

Jsem řidič tohohle autobusu,
odvolávej se třeba k Bohu

Jsi řidič tohohle autobusu,
přistě mi vezmeš bílou hůl nebo dřevěnou nohu

R: Kolo je kolo a kolem zůstane,
tak to bylo a je a nic se na tom nezmění
Blbec je blbec a blbcem zůstane, někdo má krátký
nohy někdo dlouhý vedení

Kolo je kolo a kolem zůstane,
z těch tvejš argumentů zůstává rozum stát
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
když máváš předpisy tak měl by je znát.

Řízni, řízni, řízni

C F C

℞ *Lepší než almužna, lepší než lup,*

Dmi G

je pila dvojmužná, ostrý má zub,

C F C

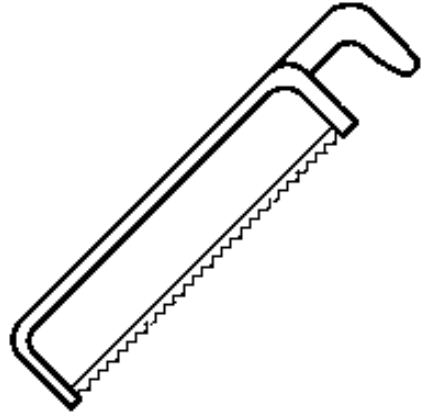
jdi na to s fortem, nedři se moc,

F C G C

ať se s tím poperem než bude noc,

F C G C

ať se s tím poperem než bude noc.

C F G C Dmi G

1. *Řízni, řízni, řízni, ať to krásně vyzní,*

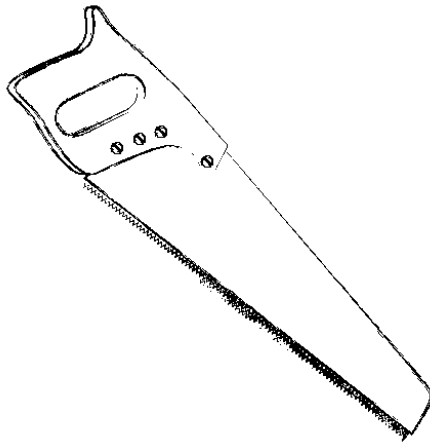
Ami Dmi C Dmi C Dmi G C

řízni, řízni, řízni, ať to má-á-á-á-á-á ten švuňk,

2. *Žízni, žízni, žízni, klidně si nás trýzni,*

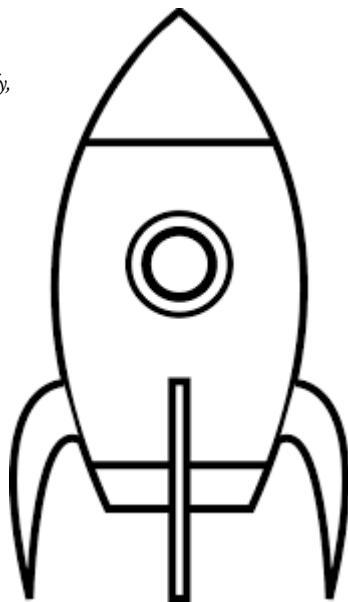
s hostinským jsme v přízni, nachystá-á-á-á-á... nám truňk,

℞

Sametová

- G C G C
1. *Vzpomínám, když tehdy před léty začaly létat rakety,*
G C D
zdál se to být docela dobrou nápad,
G C G C
saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
G Emi C D
a někdo se moh' docela dobře flákat.
G C G C
2. *Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný úkoly,*
G C D
už tenkrát rozhazoval svoje síť,
G C G C
poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
G Emi C D
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.
G D Emi C
R: *Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že si jiná,*
G D C D G
taťková malá pilná včela, taťková celá sametová.
3. *Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,*
kytičky a úsmevy sekretároka,
sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
ale to nevadí, já mám taky nárok.
4. *Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,*
hlavu plnou Londýna nad Temží,
a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
a pazoura se mu trumfama jenom hemží.
R: *Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,*
ty jsi, holka, tehdy byla taťková celá sametová.
5. *A do toho tehle Gorbačov, co ho znal celej Dlabáčov,*
kořpyta měl jako z Arizony,
přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
a po něm tu zbyly samý volný zóny.
R: *Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,*
byla to taťková krásná cela a byla celá (sametová)... :]

Sáro

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F C F G

že tři andělé k nám přišli na oběd.

*Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
mi chybí abych Tvoji duši mohl rozumět?*

*Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu,
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
A z prohraných válek se vojska domů vrací,
však zbraně stále burácí, a bitva zuří v nich.*

*Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně, a pak mává na pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
Tak snadno posříbít může, sto urozených hlav.*

*Královnin šašek s pusou od povidel,
sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk,
A v podzemí skrytí slepí alchymisté,
už objevili jistě, proti povinnosti lék.*

*Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit,
o tajemstvích noci, ve tvých zahradách.
A já - potulný kejklář, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce, a chci mít Tě nadosah.*

*Sáro, Sáro, pomalu a líně,
s hlavou na Tvém klíně chci se probouzet.*

F C F C

Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,

F C F G

a v poledne už možná bude jiný svět.

F C F C

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F Dmi Cmaj

Andělé k nám přišli na oběd.

Saxana

A D A F#mi H7 E
R1. Saxano, v knihách vázaných v kůži
A D A F#mi E A
zapsáno kouzel je víc než dost
A D A F#mi H7 E
Saxano, komu dech se z nich užije
A D A F#mi E A
Saxano, měl by si říct už dost!

A7 C7
1. Cizími slovy ti jedna z nich poví
D7
jak muži se loví
F7 G7 E7
buď pan admirál nebo král.
A7 C7
Vem oko sovi, pak dvě slzy vdovy,
D7
to svař a dej psovi,
F7 G7 E7
co vyl a byl sám opodál.
R1.

2. Sed' chvíli tiše a pak hledej spíše,
kde veršem se píše,
že tát bude snít, loňský snít.
Najdeš tam psáno, jak změnit noc v ráno,
jak zakrýt ne v ano
a pláč v nocích zblých, změnit v smích.

R2. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži,
Saxano, kouzel je mnohem víc.
R3. Saxano, v knihách vázaných v kůži

zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži
Saxano, kouzel je mnohem víc.

Sbírka starých růží

- G D zbejvá spousta času, já ho tisíce let
1. Netvař se tak na mě, že jsi úplně zlá, znám.
 G D C D A
 jsou rána, když to nekončí, *: Prach ze rtů spláchni, láske, bude
 G D A fajn,
 na stole zbylo trochu v láhvi vína, C D E
 sklenici dolejuvám. ve dne mi pláchni malá, budu sám.
 F D A G
2. Neříkej mi podvacátý, že už to znáš, R: Vlasy od vína, kouzlo zhasná, ve
 tvý slzy a sláný hnědý voči, sbírce zvadlejších růží,
 čaroděj tyhile noci, jeho vína. F D A
 už zastav čas, ráno začíná se mi smát,
 marně vzpomínáš, chtělás na pár chvíl
 vzít do nebe a dál,
 v různých usnáš, jsem noční duch, ne
 král.
 A G D
 *: Už svítá, noc končí, moc kouzel
 neodloučíš,
 A G D
 jsi bílá, sny, kroužíš, snad k ránu
 nezabloudíš,
 G A
 mělaš plamen v očích, co utajený
 touhy zná,
 G A
 zaklínám ten zločin, netvař se tak, že
 jsi zlá.
3. Říkáš, dítě, nejsem ten, co tu včera
 stál,
 slíbil ti nablejskaný mince,
 já nejsem princ, jsem zloděju koní král.
4. Už tě nikdy nevidím zůstanu sám,
 oči se střetly, a tak na věčný čas,
 z tvý lásky mi zbyla v hlavě kocovina.
 *: A ďábel se vkrádá, svůj tělo
 neovládáš,
 tvůj anděl, co padá, už nevíš, co bys
 ráda,

do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám,

Sbohem galánečko

G Emi Ami D7 G A7

1. *Sbohem, galánečko, já už musím jít,*

D Hmi Emi A7 D

sbohem, galánečko, já už musím jít,

Ami D G Ami D7 G Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D7 G Emi Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.

2. [: *Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :*

[: [: *kyselé vínečko :*] podalas' mně v džbánu. :]

3. [: *Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :*

[: [: *eště včil sa stydím, :*] co sem všecko tropil. :]

4. [: *Alé sa něhněvám, žes' mňa ošídila, :*

[: [: *to ta moja žízeň, :*] ta to zavinila. :]

Sen

C F
1. Stíny dnů a snů se k obratníkům
stáčí

C F
Ruce snů černejších se snaží zakrýt
oči

Dmi C
Světlo tvý prozradí proč já vím
Dmi F G
S novým dnem, že se zas navrátí

2. Mraky se plazí, vítr je láme
Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
Ve vlnách opouští, po hodinách mizí
A měsíc nový stíny vyplaší

C
R: Proud motýlů unáší strach
F
Na listy sedá hvězdněj prach
Ami G
Proletí ohněm a mizí stále dál

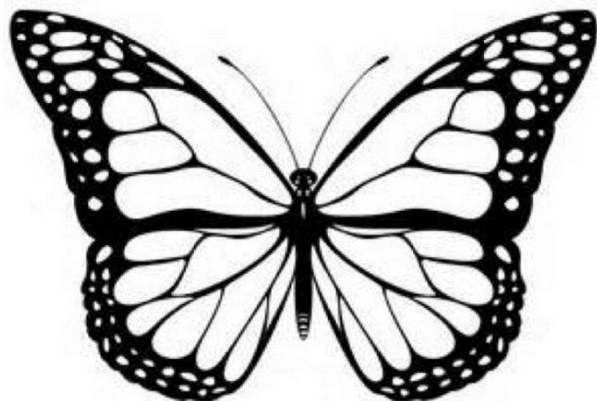
C
Neslyšný kroky stepujou
F
V nebeským rytmu swingujou
Ami G
Že se ráno, že se ráno vytratí

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí
Nebeský znamení, rosvěcujou
hvězdy
Všechno ví zpozždáli vedou naše
kroky

A měsíc nový stíny vyplaší

R: ...

C
R: Proud motýlů unáší strach
F
Na listy sedá hvězdněj prach
Ami G
A nový stíny, a nový stíny vyplaší

Severní vítr

C Ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

G7 C

a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

tam zbytečně budeš mi psát,

sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě

já nechám si tisíckrát zdát.

C C7 F

R: Severní vítr je krutý,

C G7

počítej, láska má, s tím,

C C7 F

k nohám Ti dám zlaté pruty

C G7 C

nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.

Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.

Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk,
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je ...

Skautská hymna

1. Junáci vzhůru volá den,
luh květem kývá orosen.

Sluníčko blankytem pílí,
před námi pout' vede k cíli.

[: Junáci vzhůru, volá, den! :]

2. Junáci, vzhůru volá, volá
den!

Bud' připraven, bud' připraven!

V obraně dobra krásy
dožiješ vlasti svých spásy,

do očí pravdu a v pýše

jen vlast svou výše a výše.

[: Tu každý znás vždy duši stát! :]

3. Chcem' věrni zůstat také dál,
čím k lepšímu duch mladý vzplál,

příslušni vnitřního kynu,

muž budem' krásného činu.

[: Chcem' věrni zůstat také dál! :]

[: bud' připraven, bud'
připraven! :]

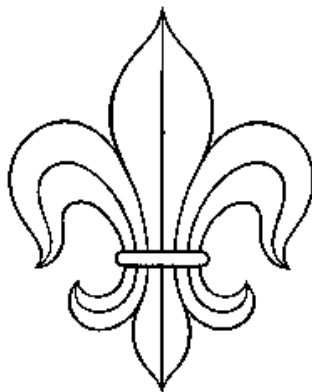
4. Nás neomýlí nástraha,
je na stráží nám odvaha,
jsme silni svalem i duší,

jak růže krásný čin luší.

[: nás neomýlí nástraha! :]

A každý z nás přímo stát

a před nikým šij nehýbat,

Skautská večerka

- 1. Zapadl den, slunce svit, vymizel z údolí, z temen hor
odpočín každý kdos boží tvor.*
- 2. V lese klín padl stín, hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí z hor, usíná boží tvor.*

3. BRUMENDO

Slavíci z Madridu

*Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalalalalálála lalalalálála lalalalalálála,
lalalalalálála lalalalálála lalalalalálála.*

Ami E Ami
1. *Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horňo a sváteční šaty, vřava a zpocení tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.*

Dmi Ami
R: *Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.*

2. *Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dřevčího křína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.*

R: *Žízeň je veliká...*

3. *Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.*

R: *Žízeň je veliká...*

Sólo pro moji mámu

C Ami F G
1. *Tuhle píseň milovala moje máma a já měl ji taky rád.*

C Ami F G
Tak nechej pro ni sólo zaznít, tak nechej pro ni hrát.

C Ami
Ref.: *Sólo pro moji mámu nechej hrát, ať každéj vidí, jak*

F G
měl jsem ji rád, sólo pro mou mámu hrej, vždyť víš!

G Ami
Kdyby osud chtěl si jenom hrát, vždyť mi bylo teprve

G
sedmnáct, můj bože sedmnáct

2. *Tvrď osud mi mou mámu vzal.*

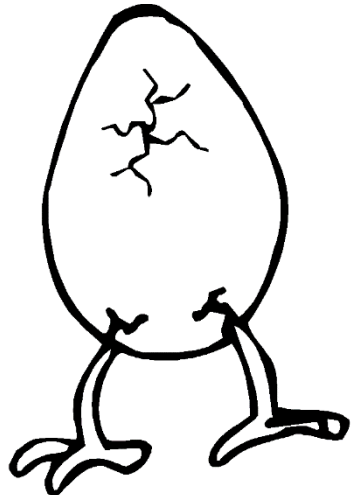
*Když jsem teprve dospíval, pak si mě vzal osud
stranou a řekl, nač ten pláč.*

Ref.:

Sotva se narodíš

- C G7 C G7
1. /:Sotva se narodíš už ti kohně křovou :/
F C G C
/: šavli ti chystají ocelovou :/
G Ami Dmi G F C G7 C
ocelovou bez parády /: co k_mání dostávaj u armády :/
2. /:Sotva se narodíš už si verbíř píše :/
/: že nejsi ze zámku ale z chýše :/
ale z chýše pod horama /: těžko se vyplácet šestákama :/
3. /: sotva se narodíš už ti kulku lijou :/
/: kdo střelí dřív toho nezabijou :/
nezabijou, a pak možná /: jakěj maj mrzáci život pozná. :/
4. /:sotva se narodíš už ti šijou kabát :/
/:kterej si oblíkneš jednou dvakrát :/
jednou dvakrát naposledy /: zelený sukno je skravený :/
5. /: Kde-jakej generál, kde-jakej kaprál :/
/: s flintama lidi by do pole hnal :/
do pole hnal proti sobě, /: komu jsou metáfy platný v hrobě :/

Statistika

C

1. Je statisticky dokázáno,

Ami

že slunce vyjde každé ráno,

C

a i když je tma jako v ranci,

Ami

noc nemá celkem žádnou šanci.

F G

R: |: Statistika nuda je,

C Ami

má však cenné údaje,

F G

neklesejte na mysl,

F C

ona vám to vyčíslí. : |

2. Když drak si z nosu síru pouští

a Honza na něj číhá v houšti,

tak statistika předpovídá,

že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřídte té ctěné sani,

že záleží to čistě na ní,

když nepustí ji choutky dračí,

tak bude o hlavičky kratší.

R:

Stojí hruška

Ð A

Stojí hruška v širém poli

Ð G A

vršek se jí zelená

Ð G A Hmi

|: *Pod ní se pase kuň vraný*

Ð A Ð

pase ho má milá : |

Proč má milá dnes pasete

z večera do rána

|: *Kam můj milý pojedete*

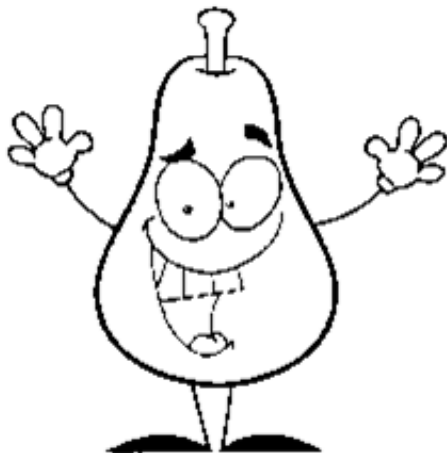
já pojedu s váma : |

A já pojedu daleko

přes vody hluboké

|: *Kéž bych byl nikdy nepoznal*

panny černooké

Strč prst skrz krk

G
R: "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

D
"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

G
"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

D G
bude z tebe zpěvák velíkej, Bá jó.

G
1. *1. cvičišti čtyři svišti piští, těším se na lekci příští, ach jo.*

R:

2. *Šel pštros s pštrosicí a s pštrosáčaty na mě, už mám z toho sucho v tlamě.*

R:

3. *Jak Julie olejuje koleje, smrtelný pot ze mě leje, votři mě*

R:

4. *Ted' už umím "kaplan plakal v kapli", hlasivky se mi už naply, ach jo.*

R:

5. *Dalajláma v lomú láme slámu, já si na tom jazyk zlámu, ach jo.*

R:

6. *Od pokłopu ku pokłopu Kyklop koulí koulí, už mám z toho na jazyku bouli.*

R:

7. *Na kłavír hrála křálovna Křára a při tom se na mě smála.*

R:

Studený nohy

*Ami Emi Dmi Emi
Prší, choulím se do svrchníku,
Ami Emi F G
než se otočím na podpatky,
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku,
slyším kroky zakřetejch panen,
to je vínem, to je ten pozdní zběr,
každá kosa najde svůj kámen,
to je vínem, ber mě ber.*

*F E Ami
R: Studený nohy schovám doma pod peřinou
F E Ami
a ráno kafe dám si hustý jako těr,
F E Ami
přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou,
F E D (Ami)
na koho slovo padne ten je solitér.*

*Broukám si píseň o klokoči,
prší a dlažba leskne se,
nohy chladnou a hlava ta se točí
jak světla na plese.*

R:

*Tak mám anebo nemám křikyu,
zakřetá pana směje se,
a moje oči lesknou se na chodníku,
jak světla na plese.*

R: 3*

Šípková Růženka

Ami G

1. *Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,*

Ami Emi

žádný princ tam v lesích ptáky neloví,

Ami G

ještě spí a spí a spí dívka zakletá,

Ami Emi

u lůžka jí planá růže rozkvétá.

C D Ami

R: *To se schválně dětem říká,*

F G C E

aby s důvěrou slyší spát, klidně spát,

Ami G C F

že se dům probouzí a ta kráska procitá,

Dmi Emi Ami

zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

Am G

2. *Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,*

Am Em

kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,

Am G

vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,

Am Em

žádný princ už není, musíš tam jít sám.

C D Ami

R: *To se schválně dětem říká...*

Ami G C F

3. *Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,*

Dmi Emi Ami

čeká dívka dál, spí tam v růžích,

F Emi A

čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Širý proud

G C G
1. Ten širý proud jak přejít mám,
Emi Ami D7
proč neumím se nad něj vznést,
Hmi C Hmi
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
C D4 D9 G
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, Bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se líne z ní,
však jako krupěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.

4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou křamnou svést,
hled, ruka má teď křvácí.

Šrouby a matice

G

1. Mezi zemí a nebem

D

A širým světem

Ami

Je jeden náš

C D

Tak dobře ho znáš

G

Mezi nebem a zemí

D

Jsou věci křterý

Ami

Moje milá

C D

Můžu jen já

G

D

R: Táhat tě za vlasy, dýchat ti do tváře,

Ami

C

Dělat si nároky na tvoje polštáře

G

D

Sahat ti pod sukni, kousat tě na ruce

Ami

C

Dělat ti snídani, říkat ti opice.

2. Mezi světlem a nocí

Houpu tě v bocích

Na tisíckrát, dělám to rád

Mezi nocí a světlem

Zimou i létem

Je spousta rán,

kdý můžu jen sám

R: Tahat tě za vlasy, dýchat ti do tváře,

Dělat si nároky na tvoje polštáře

Sahat ti pod sukni, kousat tě na

ruce

Dělat ti snídani, říkat ti opice.

Platit ti výdaje, prdět si vě vaně

Kvůli tvě pověsti porvat se v hos-
podě

nosit ti lekny, vrtat ti police.

Jsme ěasem kalený šrouby a ma-
tice (2x)

G

*: Vysoko nad zemí,

D

životem kalený,

Hmi

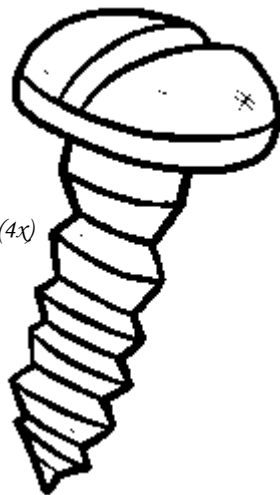
navěky spojení.

C

Šrouby a matice

G

Šrouby a matice... (4x)

š-š-š

G Ami C Hmi D

Akáty šumí, když padá déšť,

G Ami C Hmi D

padá mi do vlasů chce mi je splést,

G Ami C Hmi D

neví, že láskou chci hlavu si plést.

Ami D7 Ami D7 Ami D7 G Ami C D

Tak mu to š š š, š š š, š š š š š š šepotám!

Do mého ticha tiše vskočil on,
lásku rozhooupal jak velkej zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon.
Každěj si š š š, š š š, š š š š š š šepotá!

Jenže ten den je už včerejší,
já nevím proč mě všichni konejší.
Vždyť nejsem jediná,
co blouďí, co modlíbdu
š š š, š š š, š š š š š š šepotá!

Ten kdo v noci vtéká jako každěj den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklej jako dnešní den.
Po kterém š š š, š š š, š š š š š š šepotám!

Parádádábádábádáaptam,
parádádábádábádáaptam,
parádádábádábádáaptam,
parádádábádábádáaptam!

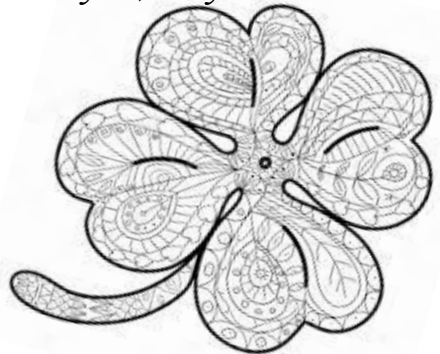
Štístko

C Ami F G
1. Oči ještě uplakány, ale výraz tvrdý dneska máš.
C C7 Ami F G
Slzy jsou tu nevitány, a proto je hněvem ukryváš.
F Ami G C
Ještě řekneš „No tak sbohem“ a pak za nejbližším rohem
G
Se rozpláčeš, že prý to pomáhá.

C F G C F6
Ref.: Štístko ti říkají, štěstí jim nosíváš,
C F G C C7
Štístko jsi a nebo holka bláznivá,
F G
Ty prej máš nadání jenom ke smíchu,
C Ami
Neznáš strach a neznáš paniku.
F G C
Štístko, neplač, zas se usmívej.

2. Tak to zkrátka někdy bouchne, lidi se dost rychle rozcházej,
Tak, jako když svíčku zfoukneš, kdo byl prima,
je najednou moc zlej.
A pak to ještě chvíli bolí, jako když léčíš rány solí, ale vyléčíš
A zas to začíná

Ref.:

Ta naše

G,H,C,C stále dokola

1)
Večer jen s kejtrou u ohně,
to je přesně něco pro mě.
Ale je to ještě větší sranda,
když se Obrok sejde celá banda,
lidí, co jsou na tom podobně.
Náš život má jen jeden směr
a to spousta přátel, zábavy a hier.
Jsme lidi co na plno do všeho jdou,
vždy v souladu s přírodou,
žijem čestně, hrajem vždycky fér.

R:
Ami C
Díky nechci drogu ani chlást.
Ami
Radši knížku, dobrej skutek,
C D
nebo třídit plast.
G,H,C
Život je boží, když jsi skaut.
Skaut nikdy není out.
Už nemusíš sedět v koutě,
všichni zvou tě na každou párty, na
každěj raut.

2)
Jsme spolek bláznů různý povahy,
co zbožňujou zdolávat nástrahy.
A máme ty nejhezčí holky,
co rozeznej káň od poštolky
a maj bobříky odvahy.
S šátkem kolem krku jdem
hrdě každým novým dnem.
Cestou poznáváme luční kvítka,

sprostě mluvit uslyšíš nás jenom
zřídka
- snažíme si jít příkladem.

R2)
Díky nechci drogu ani chlást.
Radši knížku, dobrej skutek,
nebo třídit plast.

Ami
Kdo nějakou z našich zásad

C
poruší
Ami C
dá si dobrovolně hned pět dřepů,
D
ať se poučí.

/: Život je boží, když jsi skaut.
Skaut nikdy není out.
Už nemusíš sedět v koutě, všichni
zvou tě na každou párty, na každěj
raut. :/

To ta Hel'pa

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
1. To ta Hel'pa, to ta Hel'pa, to je pekné mesto
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
a v tej Helpe, a v tej Helpe švarných chlapcov je sto.

B C7 F C F A7
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedným, len za jedným srdiečkô ma boli

B C7 F C F A7
/Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedným, len za jedným srdiečkô ma boli/

2. Za Janičkom, za Palíčkom krok by nĕspravila,
za Ďuríčkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.
[: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
len za jedním, len za jedním, počeseenie moje. :]

Toulavá

Em C
On toužil, kroužil, bylo to tak
G D
Tu holubici pouštím do oblač,
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár.

A Ty víš, že sníš
Po kousku mojí duše jako šíp
vystřelím z kuše

Když mám nad hlavou píseň
toulavou
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to
tak,
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom
Ty a já
To Ti přísahám, budem' tam jen
sami dva.

On toužil, kroužil, bylo to tak,
Tu holubici pouštím do oblač,
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár

On toužil, kroužil, bylo to tak,
Tu holubici pouštím do oblač,
Přes matný stěny já vidím dál

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát
Přece samotnou Tě tadý nikdy
nenechám
Je to bezprostřední vášeň, chci Tě
mít

Když mám nad hlavou píseň
toulavou
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to
tak,
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom
Ty a já
To Ti přísahám, budem' tam jen
sami dva

(4x):

On toužil, kroužil, bylo to tak,
Tu holubici pouštím do oblač,
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár

Toulavej

Ami G Ami E

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj

Ami G F Ami

Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej

2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej

Tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej

F G G7 C

R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s křukama stát

F G F

na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem

G Ami

zapomněl hrát, zapomněl hrát

3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej

Malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej

4. Každý měsíc jiná štace, čekáš kam tě ulože

Je to fajn, vždýt' přece zpívá, třeba smutně toulavej

R:

5. Víš, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem

Známi křuci ruku stisknou, řeknou vítej, toulavej

6. Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabolí

Celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej

R:

7. = 1.

Tráva

C F CGC
Včera byl vítěz, dneska závod vzdává a tráva voní klidně dál.

Když s léty zmizí všechn lesk a sláva, tak tráva voní klidně dál

Ami G F C G
Projdi se trávou polední, slyšíš, jak šumí.

Příběhy slávy odkvetlé vyprávět umí

C F C F C F C F ...

to není málo, podívej:

jak vybělí blůzku režnou a nezradí chvíli něžnou,
jak zvedá i tíhu sněžnou, podívej.

Zbývá ti druhý dech, když první slábn a tráva voní klidně dál.

Znám cesty bez vavřínu stejně vábné, kde tráva voní klidně dál.

Neboj se chvíle návratu tam, kde tě znají
jen tak bez pozlátek
kde slova ryzích dukátů v srdci ti hrají,

tak vejdí do mých vrátek dál

Zkus vybělit blůzku režnou a nezradit chvíli něžnou
a v zápase s tíhou sněžnou nevzdávej

Tři citrónky

C Ami Dmi G

1. V jedné mořské pustině

C Ami Dmi G

ztroskotal parník v hlubině

C Ami Dmi G

Jen tři malé citrónky,

C

zůstaly na hladině.

C Ami Dmi G

R: rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču,

C Ami Dmi G

rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču,

C Ami Dmi G

rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba
ču ču,

C

zůstaly na hladině.

2. Jeden říká přátelé:

netvařte se tak kysele

Cožpak to není veselé,

vždyt nám patří moře celé.

R:

3. A tak se citrónky plavily dál,

jeden jim k tomu na kytaru
hrál,

a tak se plavily do dále,

až na ostrov korálový

R:

4. Tam žila jedna babizna,

byla to mořská krutizna

Jak zhlédla citrónky

zařvala hurá bonbónky.

R:

5. A citrónky se nedaly,

do písku se schovaly,

vyrostl z nich strom malý

a pod ním děti zpívaly.

R:

Tři čuníci

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

tápají si v blátě cestou-necestou,

Dmi G7

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi G7

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...

4. Když kopytka pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopytka máchají,

chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

ke sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

Tři přání

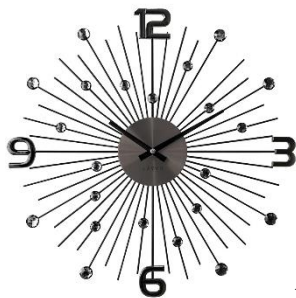
- C Dmi
1. Příběh, který právě teď chystám se vám vyprávět,
G C
trochu připomíná svět, kam se velcí nepouští.
Ami Dmi
Čtyři muži na poušti dali stařečkovi pít
G C
a on jim řekl, že jim splní jejich přání.
2. Nejdříve nejstarší si přál: ?Dej mi zámek, ať jsem král.?
Druhý boháčem chtěl být, třetí tisíc dívek mít.
A co si přál ten nejmladší? To už se nikdo nedoví,
protože v pohádkách jsou jen tři přání.
3. Dříve, než bys okem mžik, stál tu zámek, dívek šik,
rázem stál tu tváří v tvář boháč, král i otrokář.
A kam se poděl nejmladší? To už se nikdo nedoví,
protože v pohádkách jsou jen tři přání.
4. A pak přišla žízeň zlá a s ní bouře písečná,
rázem stál tu smrti v tvář boháč, král i otrokář.
Marně prosí, chtějí pít, vždyť mají to, co chtěli mít,
ale v pohádkách jsou jen tři přání.
5. Možná zdá se mnohým z vás, že ten příběh smazal čas,
svět se stále otáčí, jen tři přání nestačí.
Kdo mi to řek? Kdožpak ví, dost možná, že ten nejmladší,
když kolem šel za svým čtvrtým přáním.

Válka růží

- Dmi G Dmi A
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A Dmi Dmi/C B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

V devět hodin dvacet pět

Ami D F E Ami

R: [*Vapadapadapadapap padadada :]*
Ami D

1. *V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí*
F E

ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
Ami D

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěsti
F E

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě
A A7

R: *Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká*
Dmi

že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G E

zadní otevřená, zadní otevřená
A A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet
G E

že jsi unavená, ze mě unavená

R:

2. *Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost
kolik přesně nevím*

*Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví*

*Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc, na vlidný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím*

V moři je místa dost

C Dmi G7

R: *V moři je místa dost, v moři je místa dost,*

C Ami7 Dmi7 G7 C

v moři je místa, místa, ach, místa, v moři je místa dost (2x)

C

1. *Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,*

F G7

cesta je velmi mokrá, a on je popletený,

C F

za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,

G7

na pravo v Gofském proudu už vidí Afriku.

R:

2. *V chalužách pod hladinou perou se chobotnice,*

na každém chapadle boxerská rukavice,

perou se, perou se, vstávají, padají

a všechny ryby kolem ploutvemi tleskají.

R:

3. *Medúzy průhledné jak výkladní skřín,*

čím blíže jsou k hladině, tím vidět jsou méně,

na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,

šťouchají do lehátek, vrážejí do lidí.

R:

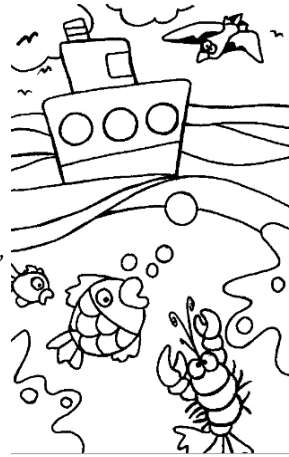
4. *Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky*

šestého každého měsíce dobíjí baterky,

na mořských křižovatkách blíkají světla,

aby se nesrazily ryby s rybama.

R: (2x)

Variace na renesanční téma

Ami F G Ami

1. Láška je jako večernice plující černou oblohou,
Ami F G Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
Ami F G Ami
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G Ami D F Emi Ami

Ami F G Ami

2. Láška je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
Ami F G Ami
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
Ami F G Ami
láška je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
Ami F G Ami
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest,
Ami F G Ami
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G Ami D F Emi Ami

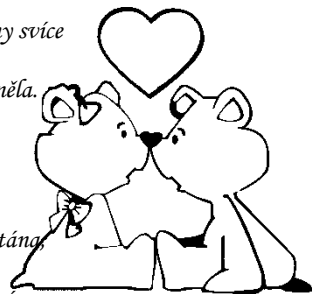
3. Láška je jako jitřní hvězda plující ranní oblohou
vítr už lodní placky čechrá a námořníci jsou zase na nohou
Láška je jako zázrak z probuzení a chladné světlo hvězd
které ti oknem do vězení přináší slzy a radostný zpěv

C G Am D F Em Am

Ami F G Ami

4. Láška je jako večernice plující černou oblohou,
Ami F G Ami
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
Ami F G Ami
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou.

C G Ami D F Emi Ami

Včelí medvídci

Ⓓ Ⓔ Ⓐ Ⓓ
Tam kde v noci jasně svítí světlušky,

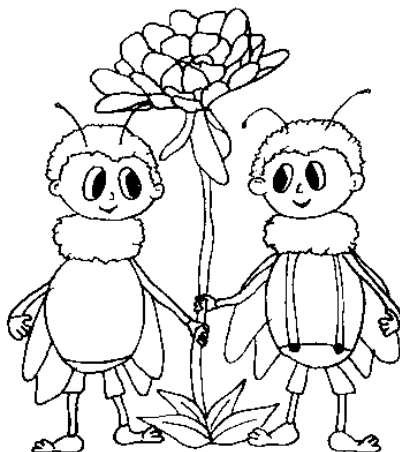
Ⓓ Ⓔ Emi Ⓐ
tam kde za srdce tě berou berušky.

Ⓓ Ⓔ Ⓐ Ⓓ
Tam kde vesele si žijou čmeláci,

Ⓓ Ⓔ Emi Ⓐ
tam kde brouk si z brouka dělá legraci.

 Ⓔ Ⓐ
Tam nás dneska večer možná čekají,

 Ⓔ Ⓐ Ⓓ
pojdte po špičkách a potají.

Ⓓ Ⓐ Emi Ⓐ Ⓓ Ⓐ
Na políčku, v jetelíčku, tam, kde potok pramení,

Ⓓ Ⓐ Emi Ⓐ Ⓓ Ⓐ
dobře je nám po tělíčku, zákonem jsme chráněni.

Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓐ
Sosáčkama sosáme, bez přestání to samé,

Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓐ Ⓓ Ⓐ Ⓓ
do pěti, do pěti, do pěti, do pěti musíme být u maminky v doupěti.

Tak jsme čapli zlodějíčka, šlo to jako na drátku,
Pošleme ho ze sluníčka na pár týdnů do chládku,
Dělá hmyzu ostudu, zavřeme ho do sudu,
Do sudu, do sudu, do sudu, do sudu,
Tam si asi nějaký čas pobudu

Tak jsme čapli Pučmeloudu, že se trochu nestydí.
Samý podfuk, samá bouda, pochytil to od lidí.
Dělá hmyzu ostudu, zavřeme ho do sudu,
Do sudu, do sudu, do sudu, do sudu,
Tam si asi nějaký čas pobudu.

Včelín

Ami G Ami G

1. /: Sousedovic Věra má jako žádná jiná
Ami G Ami Emi Ami
Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína :/

Ami

℞ /: Dole dole dole dole

C

Dole dole dole

G

Hej dole dole dole

Ami

Dole u včelína :/

2. /: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat
Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna :/

℞

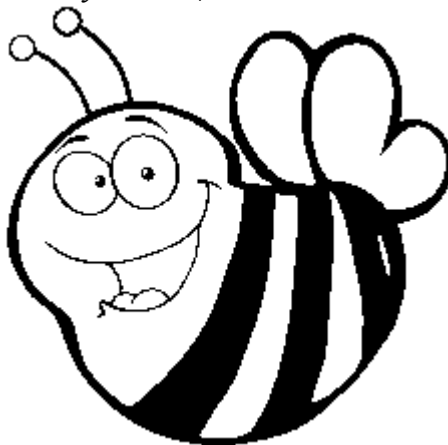
3. /: Ať v poledne radost má, slunko hvezky hřeje
Když se na mě podívá, dám jí co si přeje :/

℞

4. /: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi
Ať příkazat vašim dá, aby mi tě dali :/

℞

℞

Ved' mě dál, cesto má

G Emi
 1. Někde v dálce cesty končí,
 D C G
 každá prý však cíl svůj skrývá,
 Emi
 někde v dálce každá má svůj cíl,
 D C G
 ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

 G D Emi C
 R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
 G D C G
 tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
 všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
 je jak dívka, co jsem měl tak rád,
 plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

 Emi D G
 *: Pař na patník poslední napíšu křídou
 C G D
 jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
 Emi F
 písně své, co mi v kapsech zbydou,
 C G D D7
 dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

 G D G
 R: 2x + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Večerníček

C

R1 Dříve, než vám klesnou víčka těsně před spaním,

C7

uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G C

zamává čepičkou,

F C F C

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek,

G C

malíčkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí kyrovky, aniž řekl "smím?",

z televizní obrazovky krokem Rumcajzím

loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,

Manku má copatou,

zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipísku

bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,

v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,

zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,

vařečku michají,

kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,

to se nás neptají.

4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česítko,

že mu v noci někdo odnes vodní křesítko.

Strašlivý kocour Fous, Pištu Fištu rád by kous,

pořád prý smělu má. Všechno zná Všeználek,

všechno zkazí Neználek, chytřejší vyhrává.

F

R2: Mámo, pojď se taky dívat s námi,

G

táto, pojď se taky smát,

F

dokud nám ta paní neoznámí:

G

G7

"Tak a teď už děti spát."

R1: La la la la la ...

Víno

G D
Zase je pátek a mám toho dost,
F C
tak beru kramle, za zády Černý most.
G D
A pokud mi to D1 dovolí,
F G
než minu Jihlavu, hodím Prahu za
hlavu.
D
Jedu jak Pražák, hlava nehlava,
F C G
mám jediný cíl a přede mnou je Pálava.
D
Už od Brna jsem jako na trní,
F C
ta sladká píseň tak blízko zní.
G D
/: My máme rádi víno,
F C G
milujeme krásné ženy a zpěv.
D
A na věc jdeme přímo,
F C G
v žilách nám proudí moravská krev. :/

Jako papír hodím práci a všechny šéfy
za hlavu,
pánové, omlouvám se, ale já mizím na
Moravu.

Najdu tam všechno, co mi doma schází,
dobrý lid a klid a řád.

Najdu tam všechno, co na světě mám
rád,
vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

My máme rádi víno,
milujeme krásné ženy a zpěv.

A na věc jdeme přímo,
v žilách nám proudí moravská krev.

My tadý totiž máme
všechno, co na světě máš rád.
A ochutnat ti dáme,

F C Hmi
slunce a nekonečný vinohrad.

C
Tak se tu žije na padesátý rovnoběžce,

D
v mírném klíma našeho podnebí.

Hmi C
Je krásné nemít nikdy dost

D D7
a dělat věci jen tak pro radost.

My máme rádi víno,
milujeme krásné ženy a zpěv.

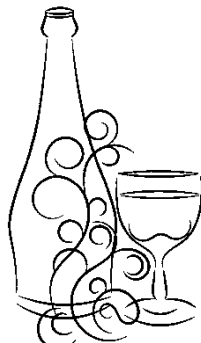
A na věc jdeme přímo,
v žilách nám proudí moravská krev.

My tadý totiž máme
všechno, co na světě máš rád.

A ochutnat ti dáme,
slunce a nekonečný vinohrad.

My máme rádi víno,
milujeme krásné ženy a zpěv.

A na věc jdeme přímo,
v žilách nám proudí moravská krev.

Vlaštovko, let'

C Ami

1. *Vlaštovko, let' přes Čínskou zed',*

F G

přes písek pouště Gobi,

C Ami

oblétni zem, vylet' až sem,

F G

jen ať se císař zlobí.

Fmi Ami

Dnes v noci zdál se mi sen,

F G

že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,

C Ami F G C

vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.

2. *Zeptej se ryb, kde je jim líp,*

zeptej se plameňáků

kdo závidí, nic nevidí

z té krásy zpod oblaků.

Až spatříš nad sebou stín,

věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,

vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.

3. *Vlaštovko, let' rychle a teď,*

nesu tři zlaté groše,

první je můj, druhý je tvůj,

třetí pro světloňoše.

Až budeš unavená,

pírka ti pofouká Máří Magdaléna,

C Ami F G C

vlaštovko, let', nás, chudé, ved',

Ami

vlaštovko, let', nás, chudé, ved',

C

vlaštovko, let' ...

Watanay

Ⓓ C Ⓓ

1. Spinkěj, můj maličký, máš v očích hvězdičky,

C G Ⓓ

dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

Ⓓ C Ⓓ

℞: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

C G Ⓓ

ho ho Watanay, kjoķena, kjoķena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

℞:

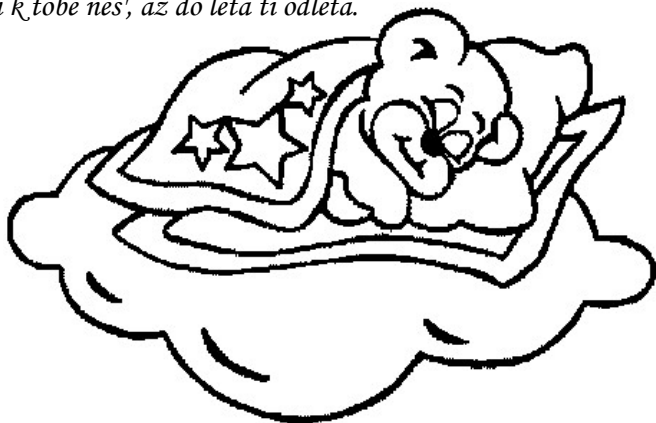
3. V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

℞:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

℞:

℞:

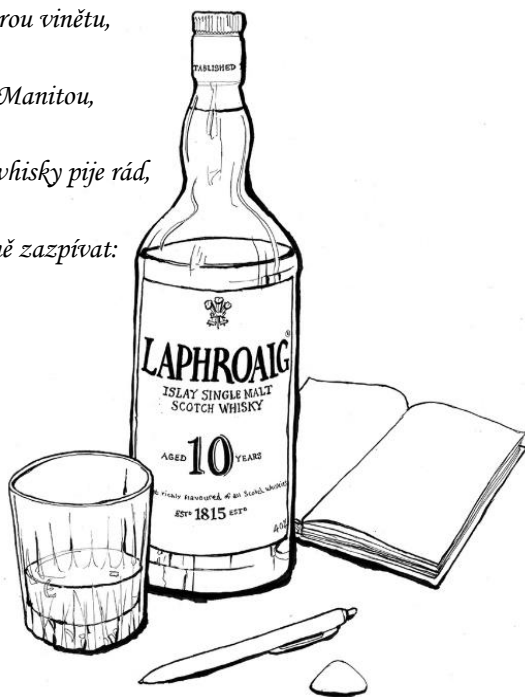

Whisky, to je moje gusto

C G C G
R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi G C Ami Dmi G
kdyby ji můj táta pil, byl by tu žil mnohem dýl,
C G C F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi C Ami C Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C G C
jen když je co pít.

Cmi Fmi
*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi G
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi Fmi
kdo chce se stát mužem, ten whisky pije rád,
G C
a proto všichni mužem společně zazpívát:

R:

Z Těšína vyjíždí vlaky

C Dmi F C

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,

Dmi F C

včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,

F C G

svatý Medard, můj patron, tůká si na čelo,

F G F G C G F G7 C

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,

srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,

ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,

vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,

za oknem míhá se život jak leporelo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,

houpe to, houpe to na housenkové dráze,

i kdyby supi se slítali na mé tělo,

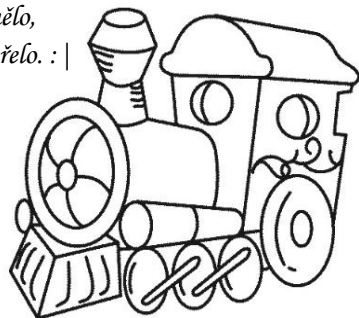
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,

zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"

A z veliké dálky do uší mi zaznělo,

|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Zabili, zabilí

G C Ami C G

1. *Zabili, zabilí chlapa z Koločavy,*

G C Ami C G

řekněte hrobaři, kĎe je pochovaný.

G C

R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,

G C G

bylo víno v sudĎ, teĎ tam voda bude,

C G

není, není tu.

2. *Špatně ho zabilí, špatně pochováli,
vlci ho pojedlí, ptáci rozkřováli.*

R.

3. *Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli křákají.*

R.

4. *Křáká starý havran, křákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.*

Zafúkané

Ami A2 Ami A2

1. Větr sněh zanésl z hor do polí

Ami C G Ami

Já idu přes kopce, přes údolí

C G C

Idu k tvéj dědině zatúlanej

F C E

Cestičky sněhem sú zafúkané

Ami G C

Ref.: /: Zafúkané, zafúkané

F C Dmi

Kolem mňa všechno je zafúkané. :/

2. Už vašu chalupu z dálky vidím

Srdce sa ozvalo, bit ho slyším

Snád' enom pár kroků mi zostává

A budu u tvého okénka stát

Ref.: /: Ale zafúkané, zafúkané

Okénko k tobě je zafúkané. :/

3. Od tvého okna sa smutný vracám

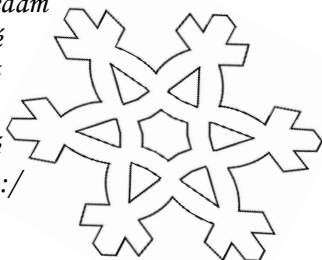
V závějoch zpátky dom cestu hledám

Spadl sněh na srdce zatúlané

Aj na mé stopy, sú zafúkané

Ref.: /: Zafúkané, zafúkané

Mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Zahrada ticha

D Emi
Je tam brána zdobená, cestu otevírá
C G D
Zahradu zelenou všechno připomíná

*Jaký dým závoji mlhou upředěných
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených*

*Je to březový háj, je to borový les
Je to anglický park, je to hluboký vřes*

*Je to samota dnů, když jsi pomalu zrál
V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál*

*Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
Tam venku za branou leží studený sníh*

*Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlás
V zahradě zelený přejdou do ticha zas*

*Světlo připomíná rána slunečných dnů
V zahradě zelený, v zahradě beze snů*

*Uprostřed závratí sluncem prosvícených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených*

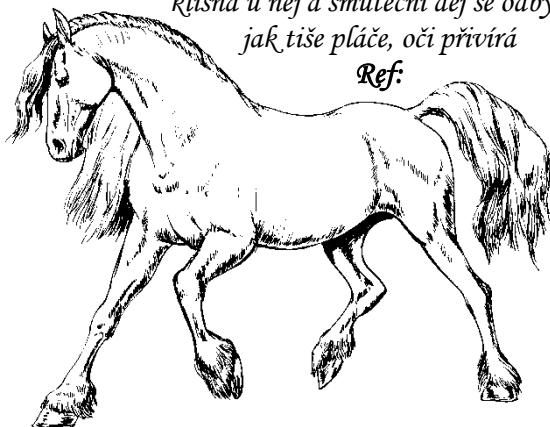

Zachraňte koně

Emi Ami7
Pešlo byl ráj, když hořela stáj příteli,
C D G CH7
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi Ami
to byl
a půlnoc, vtom křik o pomoc, už letěly
C Hmi Emi
hejna kohoutů a bůhví, kam
G Hmi C
Ref: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívky bílé
Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud

Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá

Ref:

Zatímco se koupeš

Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

G A7 D

na největší loupež ve mně se střádá,

Gdim Hmi

tak, jako se dáváš vodě,

Fdim A7

vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umačkartu

piju druhou kávu a kouřím třetí spartu

a za velmi tenkou stěnou

slyším, jak se mydlíš pěnou.

D G D

R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,

Emi G D

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Emi G D

cigareta hasne, káva stýdne, krev se pění,

Emi G D

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,

a až budeš stát na prahu,

všechny peníze dal bych za odvalu.

Emi A7 D Emi A7 D

R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

Země vzdálená

G D Ami C Emi D A A

v malým ráji chtěl jsem říct:
Still my guitar gently weeps.

G D
Smutnej děšť a město v kouři,
Ami C
ticho prázdných rán.
Emi D A
Noční můry pijou silnej čaj.

F C
Den chová stín v záclonách,
G D
toulavej pár koček, strach,
F C G
sen ti skrývá na víčkách, že
jsi mou.

Smutnej děšť, oči mhouříš,
už v nich nejsem sám,
ještě málo žijou, když se ptaj.

Bláznům se jen může smát,
když nám ráno dává mat.

G D Ami C
Znám tě mnohem víc, země
vzdálená,
Emi D A A
spát s tajemnou závratí.

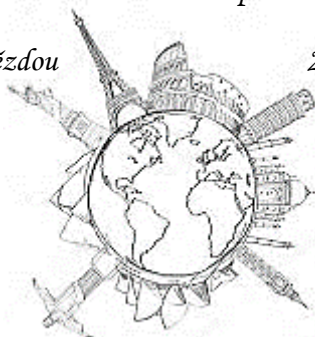
F C
Chtěl jsem dál jen poslouchat,
DE
že jsi mou, že jsi mou.

Roky ztratí sílu,
když ti dál šeptám:
While my guitar gently
weeps.

A E Hmi D
Znám tě mnohem víc, země
vzdálená,
F#mi E H
spát s tajemnou závratí.

Pod správnou hvězdou

Znám tě...

Zašeptání

C G Ami F G C
 1. Zašeptání, že odcházíš, jak nůž v zádech zůstává,
 G Ami F G C
 usínání bez doteků bdění dlouho spoutává,
 F Dmi Ami F G C
 odcházíš, a já nevím, kam, a asi marně se teď ptám.
 G Ami

R: Proč jen vlny jdou už za lodí tvou,
 F G C
 když slané jako mé slzy jsou,
 G Ami
 proč za oceán a proč pluješ sám,
 F G Ami(F,F)
 vždyť prázdné dlaně bez tebe mám.

2. Zašeptání, že se navracíš, změní půlnoc v denní jas,
 však tvoje touha, která zůstává, nikdy nepředhoni čas,
 i já se ráda všeho vzdám, jak široký je oceán.

R:
 C F C F šeptej mi snadno, slova
 *: Šeptals' mi krásně, lžou, třeba mi odsud
 bláznivě, že máš mě rád, pomůžou.
 C F G C G Ami G C G Ami F G Ami
 F G C G Ami F G
 šeptals' mi něžně, mazlivě
 tisíckrát, R:
 F Dmi Ami F Zašeptání ...
 G C

Zavolejte strážce

C
Zavolejte strážce,
zbláznilo se páže,
G
zbláznilo se páže,
F C
prý chce dobýt hrad.

Skutáří si páže
řoulí velké ráže,
řoulí velké ráže,
můžete se smát.

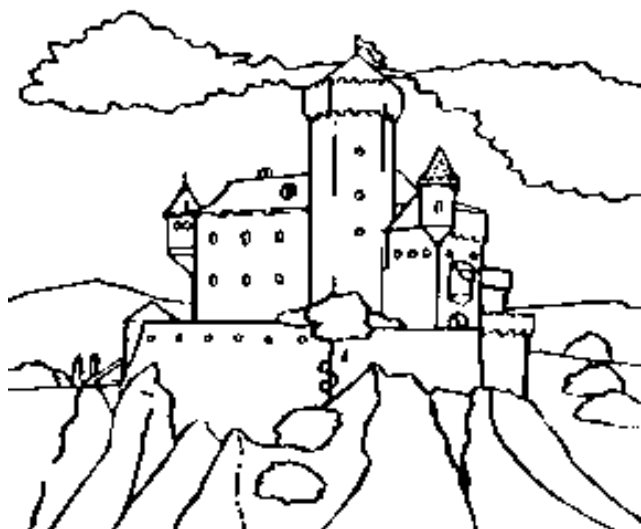
Vám se asi zdá, že
páže nedokáže
páže nedokáže
ztéci pevný hrad.

To neznáte páže,
s řoulí velké ráže,
s řoulí velké ráže,
může se to stát.

F C G F C G
Vážení dospělí,
F C G F G
raďte vstát z postelí.

Zavolejte strážce,
zbláznilo se páže,
zbláznilo se páže,
prý chce dobýt hrad.

To neznáte páže,

s řoulí velké ráže,
s řoulí velké ráže,
může se to stát.

Zejtra mám

C Emi Ami G

1. *Zejtra mám zejtra mám svůj den*

F Emi Dmi G

*zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen
dlouho tě znám dlouho tě znám mám tě rád
uvidím tě zas uslyším tvůj hlas možná*

2. *Zejtra mám zejtra mám svůj den*

*asi to tak bude je to cejtít všude je to cejtít všude
všude tam kam se podívám něco z tebe mám*

F Ami

tak se mi zdá tak se mi zdá

D G

že už asi zejtra nebudu sám

F E

℞: Nebudu sám nebudu sám

Ami C

zejtra tě máááám,

Ami D Ami D

máááám, máááám,

E

jééé

3. *Zejtra mám zejtra mám svůj den*

zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen

všude tam kam se podívám něco z tebe mám

poslední den jednou vyspím se jen a pak už nikdy nebudu sám

℞: Nebudu sám... 3

Zpívám a hlavu si lámu

*1 /: Zpívám a hlavu si lámu
proč na mě zapomíná :/
čekám a zpívám si, přemýšlím proč asi
přestal tak najednou psát,
jestli mě nemá už rád.
Nechci jíst nechci pít nechci spát.*

*2 /: Čekám a skoro už pláču,
on na mě zapomíná :/
Vyhlížím, není tam, minuty počítám, hodin se začínám
bát, jestli mě nemá už rád.
Nechci jíst nechci pít nechci spát.*

*3 /: Zpívám a přece tu píseň
ode mě neuslyší :/
jestli se ukáže, určitě pozná, že se mnou si nemůže hrát,
jestli mě nemá už rád,
nechci jíst, nechci pít, nechci spát.*

Zvon

C G G
1. Až začneš vnímat čas a prohlédneš hru světel, co lžou
C G C
jako dřív zajdi spočítat si hvězdy, pořád tu jsou
až tvůj spánek dřívě klidný jako lehké pírkó odnese shon
až tě unaví písne, zastav se a poslouvej zvon.

C G
Ref.: Zvoní ti stůj, nečekej,
C F
začni tím, co je prosté a blízke
C G C
vyjdi do polí a chvíli sed' a poslouvej, co zpívá ti zvon.
zvoní ti stůj, začni ted',
nečekej, až stane se zázrak
vyjdi do polí a chvíli sed' a poslouvej, co zpívá ti zvon

D A D
2. Až poznáš, jak je krásné jenom jít a zasadit strom,
D A D
který jednou vyroste a nespálí ho mráz ani hrom.
Až poznáš, že je v prostém díle víc, než v bublině slov,
bud' pevný jako zvon a svoje srdce přetav si v kov.

Ref.:

Želva

Ⓓ Ⓔ Ⓓ Ⓔ ⒹⒺⒹⒺ

1. *Ne moc snadno se želva po dně honí,*

Ⓓ Ⓔ Ⓓ Ⓔ ⒹⒺⒹ

velmi radno je plavat na dno za ní,

Ⓐ ⒺⒺ

potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,

Ⓓ Ⓔ Ⓓ Ⓔ ⒹⒺⒹⒺ

nic se neboj a vem si něco od ní.

2. *Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,*

želví nervy od želvy schovám stranou,

jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,

viš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

Ⓓ Ⓐ Ⓔ Ⓓ Ⓐ Ⓔ Ⓓ

℞: *Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,*

Ⓔ Ⓐ Ⓔ Ⓐ

ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

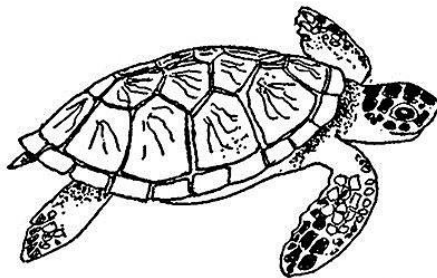
3. *Ne moc lehce se želva po dně honí,*

ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,

jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,

má se nebát želev a spousty vodní.

℞:

Život je jen náhoda

G C G G7
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cmi G D G
život plyne jak voda a smrt je jako moře,
každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději,
C G C G
až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A D
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
G C G G7
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cmi G D G
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

Obsah:

1. 1970
2. *A pohádky je konec*
3. *Abeceda*
4. *Amerika*
5. *Anděl*
6. *Atentát*
7. *Až*
8. *Bál*
9. *Barbora píše z tábora*
10. *Barevný svět*
11. *Batalion*
12. *Bedna od whisky*
13. *Bláznova ukolébavka*
14. *Bodláky ve vlasech*
15. *Bonsoir madmoiselle Paris*
16. *Buchet je spousta*
17. *Carpe diem*
18. *Cestu znám jen já*
19. *Céčka*
20. *Chci zas v tobě spát*
21. *Co jsem měl dnes k obědu*
22. *Co nadělám*
23. *Dávej ber*
24. *Dej mi víc své lásky*
25. *Dělání*
26. *Diego*
27. *Divočké koně*
28. *Do nebe*
29. *Dobrák od kosti*
30. *Drobná paralela*
31. *Epizoda*
32. *Franky Dlouhán*
33. *Gorale*
34. *Grónská písnička*
35. *Hajný je lesa pán*
36. *Hej bystrá voda*
37. *Hej člověče boží*
38. *Hlídač krav*
39. *Hlupáku*
40. *Husličky,*
41. *Hvězdář*
42. *Hymna světlušek,*
43. *Já budu chodit po špičkách,*
44. *Já písnička*
45. *Jasná zpráva*
46. *Jdem zpátky do lesů*
47. *Jestli to nebude láska*
48. *Ještě jedno kafe*
49. *Jezdím bez nehod*
50. *Jsou tady zlé časy*
51. *K životu na zámku*
52. *Karavana mraků*
53. *Karolína*
54. *Každý ráno boty zouval*
55. *Kdo prošel blátem a louží*
56. *Kdyby tady byla*
57. *Když jde malý bobr spát*
58. *Když náš táta hrál*
59. *Kometa*
60. *Kozel*
61. *Kurtizána*
62. *Kytka*
63. *Lachtani*
64. *Láska na sto let*
65. *Let it be*
66. *Lhůta záruční*
67. *Magdalena*
68. *Malotraktorem*
69. *Marie*
70. *Mám jizvu na rtu*

71. *Mezi horami*
 72. *Mimorealita*
 73. *Morituri te Salutant*
 74. *Mravenčí ukolébavka*
 75. *Nad stádem koní*
 76. *Nagasaki Hirošima*
 77. *Obchodník s deštěm*
 78. *Oddílová hymna*
 79. *Omnia vincit Amor*
 80. *Panenka*
 81. *Paráda*
 82. *Pár minut,*
 83. *Pijte vodu*
 84. *Píseň malých pěšáků*
 85. *Pocity*
 86. *Proměny*
 87. *První signální*
 88. *Přišel jsi z dálky*
 89. *Přišera za šera*
 90. *Pytlík*
 91. *Ráda se miluje*
 92. *Ráno bylo stejný*
 93. *Rituál*
 94. *Rodné údolí*
 95. *Roč 6 a 90*
 96. *Růže z Texasu*
 97. *Řekni kde ty kytky jsou*
 98. *Řidič autobusu*
 99. *Řízní, řízní, řízní*
 100. *Sametová*
 101. *Sáro*
 102. *Saxana*
 103. *Sbírka starých růží*
 104. *Sbohem galánečko*
 105. *Sen (Lucie)*
 106. *Severní vítr*
 107. *Skautská hymna*
 108. *Skautská večerka*
 109. *Slavíci z Madridu*
 110. *Sólo pro moji mámu*
 111. *Sotva se narodíš*
 112. *Statistika*
 113. *Stojí hruška*
 114. *Strč prst skrz krk*
 115. *Studený nohy*
 116. *Šipková Růženka*
 117. *Širý proud*
 118. *Šrouby a matice*
 119. *Š-Š-Š*
 120. *Štístko*
 121. *Ta naše*
 122. *To ta helpa,*
 123. *Toulavá*
 124. *Toulavej*
 125. *Tráva*
 126. *Tři citrónky*
 127. *Tři čuníci*
 128. *Tři přání*
 129. *Válka růží*
 130. *V devět hodin 25*
 131. *V moři je místa dost*
 132. *Variace na renesanční téma*
 133. *Včelí medvídci*
 134. *Včelín*
 135. *Ved' mě dál, cesto má*
 136. *Večerníček*
 137. *Víno*
 138. *Vlaštovko, let'*
 139. *Watanay*
 140. *Whisky to je moje gusto*
 141. *Z Těšína vyjíždí vlaky*
 142. *Zabili, zabili*

- 143. Zafúkané*
144. Zahrada ticha
145. Zachraňte koňe
146. Zatímco se koupeš
147. Země vzdálená
148. Zašeptání
149. Zavolejte stráže
150. Zejtra mám
151. Zpívám a hlavu si lámu
152. Zvon
153. Želva
154. Život je jen náhoda